

ÍNDIX

TÍTOL I – DISPOSICIONS GENERALS	7
Art. 1. Objecte	7
Art. 2. Àmbit d'aplicació.....	7
Art. 3. Conceptes generals.....	7
TÍTOL II – DE LES COMPETÈNCIES	9
Art. 4. Competències de l'Administració de la Generalitat.....	9
Art. 5. Competències dels ens locals	9
TÍTOL III – CONDICIONS D'ACCESSIBILITAT	10
CAPÍTOL I - Accessibilitat al territori	10
Art. 6. Conceptes generals.....	10
Art. 7. Condicions d'accessibilitat als espais urbans nous	10
Art. 8. Condicions d'accessibilitat als espais urbans existents.....	10
Art. 9. Condicions d'accessibilitat als espais naturals d'ús públic.....	10
Art. 10 Elements d'urbanització i mobiliari urbà.....	10
Art. 11 Elements provisionals	11
CAPÍTOL II - Accessibilitat a l'edificació	11
Art. 12 Conceptes generals.....	11
Art. 13 Condicions d'accessibilitat als edificis de nova construcció	11
Art. 14 Reserva d'habitatges per a persones amb discapacitat.....	12
Art. 15 Condicions d'accessibilitat als edificis existents	12
Art. 16 Edificis de valor historicoartístic	13
Art. 17 Condicions d'accessibilitat als edificis plurifamiliars.....	13
CAPÍTOL III - Accessibilitat als mitjans de transport.....	13
Art. 18 Conceptes generals.....	13
Art. 19 Condicions d'accessibilitat al transport públic	13
Art. 20 Material mòbil de nova adquisició.....	14
Art. 21 Adaptació de les infraestructures i material mòbil existent	14
CAPÍTOL IV - Accessibilitat als productes.....	14
Art. 22 Conceptes generals.....	14
Art. 23 Condicions d'accessibilitat dels productes.....	14
CAPÍTOL V - Accessibilitat als serveis	14
Art. 24 Conceptes generals.....	14
Art. 25 Condicions d'accessibilitat dels serveis públics	15
Art. 26 Condicions d'accessibilitat dels serveis d'ús públic	15
Art. 27 Formació del personal d'atenció al públic	15
Art. 28. Dret a rebre atenció personalitzada.....	15
CAPÍTOL VI – Accessibilitat en la comunicació.....	16
Art. 29 Conceptes generals.....	16
Art. 30 Drets de les persones amb discapacitat auditiva que es comuniquen en llengua oral.....	16
Art. 31 Drets de les persones amb discapacitat auditiva que es comuniquen en llengua de signes	17
Art. 32 Condicions d'accessibilitat en l'entorn educatiu.....	17
Art. 33 Relacions amb les administracions públiques i proveïdors de serveis públics	17
Art. 34 Condicions d'accessibilitat als elements d'informació i senyalització.....	18
Art. 35 Condicions d'accessibilitat en la comunicació en activitats culturals, esportives i altres d'ús públic.....	18
CAPÍTOL VII – Manteniment de l'accessibilitat	18
Art. 36 Conceptes generals.....	18
Art. 37 Manteniment als espais i edificis de titularitat pública	18
Art. 38 Manteniment als edificis i espais de titularitat privada.....	18
Art. 39 Llibre de l'edifici.....	18
Art. 40 Manteniment als mitjans de transport d'ús públic	19

Art. 41 Manteniment als productes i serveis d'ús públic	19
CAPÍTOL VIII – Plans d'accessibilitat	19
Art. 42 Contingut dels plans	19
Art. 43 Execució i revisió dels plans	19
Art. 44 Publicitat i informació dels plans	19
TÍTOL IV – TARGETA D'APARCAMENT PER A PERSONES AMB DISCAPACITAT	20
Art. 45 Conceptes generals	20
Art. 46 Beneficiaris de la targeta d'aparcament	20
Art. 47 Àmbit d'aplicació	20
Art. 48 Competències de les administracions públiques	20
Art. 49 Registre de les targetes	20
Art. 50 Ús de la targeta	21
TÍTOL V – MESURES DE FOMENT, GESTIÓ I INTERVENCIÓ ADMINISTRATIVA	21
Art. 51 Ajuts	21
Art. 52 Mesures de promoció	21
Art. 53 Supressió de barreres existents als edificis d'habitatges	21
Art. 54 Autorització d'obres per a la supressió de barreres en edificis existents	21
Art. 55 Intervenció administrativa en els edificis d'habitatges	22
Art. 56 Informació i assessorament	22
Art. 57 Campanyes educatives i formació	22
Art. 58 Accessibilitat en els plans d'estudi	22
TÍTOL VI – MESURES DE CONTROL	22
Art. 59 Control administratiu previ	22
Art. 60 Control administratiu posterior	23
Art. 61 Denúncies	23
Art. 62 Solucions alternatives	23
TÍTOL VII – RÈGIM SANCIONADOR	23
Art. 63 Infraccions	23
Art. 64 Tipificació de les infraccions	23
Art. 65 Sancions	25
Art. 66 Criteris de graduació de les sancions	25
Art. 67 Sancions accessòries	25
Art. 68 Compliment de les obligacions en matèria d'accessibilitat	26
Art. 69 Subjectes responsables	26
Art. 70 Persones interessades	26
Art. 71 Procediment sancionador	26
Art. 72 Òrgans competents	26
Art. 73 Publicitat de les resolucions sancionadores	27
Art. 74 Prescripció d'infraccions i sancions	27
Art. 75 Deure de col·laboració	27
Art. 76 Destinació de les sancions	27
TÍTOL VIII – CONSELL PER A LA PROMOCIÓ DE L'ACCESSIBILITAT	27
Art. 77 Definició	27
Art. 78 Composició	27
Art. 79 Funcions	27
Art. 80 Desplegament reglamentari	27
DISPOSICIONS ADDICIONALS	28
DISPOSICIONS TRANSITÒRIES	32
DISPOSICIONS DEROGATÒRIES	32
DISPOSICIONS FINALS	33

PREÀMBUL

Conscient de la importància de la promoció de l'accessibilitat com a instrument per fer efectiu el principi d'igualtat dels ciutadans i ciutadanes, el Govern de Catalunya va aprovar el Decret 100/1984, de 10 d'abril, de supressió de barreres arquitectòniques. Set anys després es va aprovar la Llei 20/1991, de 25 de novembre, de promoció de l'accessibilitat i de supressió de barreres arquitectòniques, i posteriorment el Decret 135/1995, de 24 de març, de desplegament de la Llei 20/1991 de promoció de l'accessibilitat i supressió de barreres arquitectòniques i d'aprovació del Codi d'accessibilitat. Aquestes normes van establir les bases per a la supressió de les barreres arquitectòniques i de comunicació, així com la promoció de les ajudes tècniques per millorar la qualitat de vida i l'autonomia de les persones amb discapacitat i mobilitat reduïda.

Aquesta normativa ha suposat un avenç important per a Catalunya, però, després dels anys transcorreguts, encara hi ha persones amb discapacitat, física, sensorial i/o intel·lectual, gent gran, o amb altra tipus de diversitat funcional, que viuen situacions de desigualtat d'oportunitats, de discriminació i de dificultats en la participació social i en l'exercici dels seus drets, a causa de l'existència de barreres físiques, de comunicació o d'actituds que els ho impedeixen.

L'Estatut d'autonomia de Catalunya i la Constitució espanyola disposen que els poders públics han de promoure les condicions perquè la llibertat i la igualtat de l'individu i dels grups en els quals s'integra siguin reals i efectives, i han de facilitar la participació de totes les persones en la vida política, econòmica, cultural i social. Així mateix, l'Estatut d'autonomia estableix que els poders públics han de vetllar per la dignitat, la seguretat i la protecció integral de les persones, especialment de les més vulnerables.

La Convenció de les Nacions Unides sobre els drets de les persones amb discapacitat, ratificada per l'Estat espanyol i publicada al BOE el 21 d'abril de 2008, fixa el compromís de promoure, protegir i assegurar el ple gaudiment dels drets humans i llibertats fonamentals en condicions d'igualtat per part de les persones amb discapacitat i de promoure el respecte a la seva dignitat inherent. La convenció ha esdevingut el primer instrument ampli de drets humans del segle XXI, amb caràcter vinculant per a tots els estats que l'han ratificat entre els quals hi ha l'Estat espanyol. Així mateix, el Parlament de Catalunya, en la Resolució 44/VIII, va acordar instar el Govern de la Generalitat a adoptar les mesures necessàries per donar compliment a la Convenció de Nacions Unides i, mitjançant la Declaració en el Ple el dia 17 de desembre de 2008, va manifestar compartir els postulats de la Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat i la seva voluntat de vetllar perquè es garanteixi la igualtat d'oportunitats a les persones amb discapacitat, com a ciutadans de ple dret.

En el mateix sentit, la UE elaborà l'Estratègia europea sobre la discapacitat 2010-2020 amb l'objectiu que totes les persones amb discapacitat poguessin gaudir dels seus drets i beneficiar-se plenament de la seva participació en l'economia i en la societat europees. Per això, l'Estratègia identifica vuit àrees primordials d'actuació, la primera de les quals és l'accessibilitat als béns i serveis, en especial als serveis públics, i la utilització dels dispositius de suport a les persones amb discapacitat.

La comunitat internacional ha reconegut expressament que, en un entorn accessible i amb absència de barreres, les persones amb discapacitat milloren significativament les seves habilitats i la seva autonomia, incrementen la seva participació i l'autogestió en la vida diària i social, i s'eviten situacions de marginació i es redueix la seva dependència de tercers. Reconeix també que l'accessibilitat a l'entorn ofereix oportunitats de millora, perquè el fet de dotar de condicions adequades els llocs de treball, les escoles, els establiments, els comerços, els espais culturals, els transports, els productes i els serveis, comporta més activitat productiva, especialment de renovació, d'innovació i de disseny, i incrementa el nombre d'usuaris que sense aquestes condicions de cap manera hi podrien participar.

Escau ressaltar que en els propers anys es preveu una activitat rehabilitadora important, d'adequació, de manteniment i d'incorporació de noves tecnologies, tant a les llars com als llocs d'ús públic, en el nostre context territorial i europeu, i cal aprofitar aquesta oportunitat per incloure-hi les condicions d'accessibilitat que acompanyin l'evolució i la transformació de la societat.

És important esmentar especialment la necessitat de regular l'accessibilitat en els àmbits de la comunicació i la informació en els béns i serveis, en el sentit de l'Estratègia europea, aspecte que no es troba prou desenvolupat a la normativa vigent i que té una gran incidència en l'autonomia de les persones amb discapacitats sensorials i la possibilitat de participar en igualtat de condicions que la resta de persones

usuàries d'un servei. En els darrers anys, les tecnologies de la informació i comunicació (TIC) han avançat de tal manera que la seva presència en totes les situacions de la vida diària és constant i han esdevingut un element essencial per permetre a les persones amb discapacitat visual i auditiva dur una vida normalitzada i poder relacionar-se, formar-se, treballar i gaudir de l'oci, del lleure i, especialment, de la cultura en totes les seves vessants. Sobre aquest aspecte és important recordar que l'accessibilitat en la comunicació ja ha estat objecte de la Resolució 749/VIII, aprovada al Ple del Parlament el 15 de juliol de 2010, sobre les mesures per garantir l'aprenentatge, l'educació, l'accessibilitat, l'ús del català i els recursos de la modalitat oral a les persones sordes i sordcegues que es comuniquen oralment, així com de la Llei 17/2010, de 3 de juny, de la llengua de signes catalana.

El marc legal estatal en matèria d'accessibilitat està configurat principalment per la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat, basada en els principis de vida independent, normalització, accessibilitat universal, disseny per a tothom, diàleg civil i transversalitat de les polítiques en matèria de discapacitat. Aquesta llei estableix les condicions bàsiques d'accessibilitat i no-discriminació, sens perjudici de les competències constitucionalment i estatutària atribuïdes a les comunitats autònomes, així com les atribuïdes a les corporacions locals. Dita llei, d'una banda, estableix l'accessibilitat en els àmbits d'actuació següents: els espais públics urbanitzats, l'edificació i les infraestructures, els transports, els béns i serveis vers el públic, les telecomunicacions, la societat de la informació i les relacions amb les administracions públiques; d'altra banda, mitjançant un vast desplegament reglamentari, presenta mesures de desenvolupament, execució i control sobre l'accessibilitat i les formes de suport per a les persones amb discapacitat.

En relació amb el règim sancionador, cal destacar la Llei estatal 49/2007, de 26 de desembre, per la qual s'estableix el règim d'infraccions i sancions en matèria d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat, que disposa que correspon al legislador autonòmic la tipificació de les infraccions i sancions, sens perjudici que estableixi un règim d'infraccions que garanteixi la plena protecció de les persones amb discapacitat.

Posteriorment, la modificació d'aquestes lleis per mitjà de la Llei 26/2011, d'1 de agost, d'adaptació normativa a la Convenció internacional sobre els drets de les persones amb discapacitat, ha establert noves previsions per reforçar el compliment dels compromisos adquirits en la ratificació de la convenció.

Tanmateix, aquest marc normatiu estatal ha sumat a la legislació catalana un ventall de normes en matèria d'accessibilitat que genera dificultats i complexitat a l'hora d'interpretar-la i aplicar-la en el nostre territori.

Així doncs, d'acord amb l'esperit de simplificació normativa, aquesta norma pretén constituir un text integrador que, en el marc de les condicions establertes per la legislació bàsica i per les directrius internacionals, permeti desplegar en un cos normatiu únic la diversitat de disposicions d'accessibilitat, que unifiqui, coordini i estableixi els criteris d'aplicació, execució i control de la norma d'acord amb els principis de proporcionalitat i d'ajustos raonables.

L'article 166 de l'Estatut atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de serveis socials, els quals, d'acord amb l'article 3 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, tenen com a finalitat assegurar el dret de les persones a viure dignament durant totes les etapes de la vida mitjançant la cobertura de llurs necessitats personals bàsiques i de les necessitats socials, en el marc de la justícia social i del benestar de les persones. Així mateix, al llarg de l'Estatut d'autonomia es troben diversos preceptes que atribueixen la competència exclusiva a la Generalitat en matèries directament relacionades amb l'accessibilitat, com serien l'article 121 pel que fa al comerç, l'article 127 a la cultura, l'article 137 a l'habitatge, l'article 140 a les infraestructures del transport i de les comunicacions, l'article 148 a les obres públiques, l'article 149 a l'ordenació del territori, del paisatge, del litoral i urbanisme i l'article 169 als transports, entre d'altres.

D'acord amb el que s'ha exposat, i fent ús de les atribucions competencials de la Generalitat establertes a l'Estatut d'autonomia de Catalunya, es renova la legislació catalana i s'adequa als mandats legals en matèria d'accessibilitat.

Aquesta llei troba també el seu fonament en les xifres estadístiques relatives a les persones amb discapacitat i a les dades d'evolució demogràfica.

Pel que fa a les persones amb discapacitat, Catalunya té al voltant de mig milió de persones amb discapacitat reconeguda. A Europa es calcula que hi ha uns 80 milions de persones amb una discapacitat o més que per l'existència de barreres a l'entorn no poden dur una vida normalitzada i es troben amb situacions de desigualtat i de discriminació social.

Pel que fa a l'edat, cal tenir present que l'increment de l'esperança de vida, per sobre dels vuitanta anys de mitjana, i l'envelliment de la població en els darrers anys han comportat que Catalunya tingui al voltant d'un 17% de persones majors de 65 i un 10% majors de 75 anys. També a Europa l'envelliment és molt significatiu i se situa en 87 milions de persones majors de 65 anys, un 17,5% de la població (dades INE i UE). Estudis de l'ONU calculen, a més, que un 75% de les discapacitats sorgeixen en la vida adulta i que, a causa de l'envelliment, la prevalença de les discapacitats augmentarà significativament.

III

En l'elaboració d'aquesta llei s'ha tingut en compte el concepte de l'*accessibilitat* en el sentit universal i el disseny per a tothom en els processos, projectes, productes i serveis. Això facilita l'ús i la seguretat de les infraestructures físiques i d'execució per a totes les persones alhora que no suposa un increment significatiu del cost a diferència de les correccions a posteriori, les quals, està constatat que comporten despeses superiors.

IV

La llei s'estructura en 8 títols, 7 disposicions addicionals, 3 disposicions transitòries, 2 disposicions derogatòries i 5 disposicions finals.

En el títol I es recullen les disposicions generals que es refereixen al seu objecte, àmbit d'aplicació i conceptes generals, l'explicació dels quals resulta imprescindible per garantir una interpretació adequada de la llei i per salvaguardar el principi de seguretat jurídica.

En el títol II es fa referència a les competències de les administracions públiques en matèria d'accessibilitat, atorgant a l'Administració de la Generalitat la capacitat última per emprendre actuacions reglamentàries, de control, foment i difusió necessàries per aconseguir la implementació d'unes condicions d'accessibilitat adequades sens perjudici de les competències de l'Administració local.

En el títol III s'estableixen els requisits i les condicions necessaris per aconseguir un entorn global accessible. Aquest títol s'estructura en 8 capítols en funció dels diferents àmbits d'actuació: el territori, l'edificació, els mitjans de transport, els productes, els serveis, la comunicació, el manteniment i la targeta d'aparcament per a persones amb discapacitat.

En cada un d'aquests capítols es defineixen els conceptes generals que s'hi han d'aplicar i es determinen les mesures que afecten tant les noves actuacions com els entorns existents per aconseguir la seva adequació progressiva, i es remet al desplegament normatiu per a la definició concreta de requeriments i paràmetres tècnics exigibles en cada situació. En aquest títol, s'hi inclou també un capítol respecte a l'elaboració, els continguts, el seguiment, l'execució i l'actualització dels plans d'accessibilitat, obligatoris des de la Llei 20/1991, de 25 de novembre, per part de les administracions públiques, perquè hi hagi un diagnòstic i s'identifiquin les actuacions necessàries per assolir les condicions d'accessibilitats d'acord amb la nova legislació.

En el títol IV es regulen aspectes relatius a la targeta d'aparcament per a persones amb discapacitat, com ara les persones beneficiàries, les competències de les administracions, les condicions d'ús i la definició d'ús indegut, entre d'altres.

En el títol V s'estableixen les mesures de foment, de gestió i intervenció administrativa, i es preveuen els recursos per al finançament d'actuacions destinades a la promoció de l'accessibilitat i la supressió de barreres existents.

Amb aquest mateix objectiu es dota les administracions de procediments per facilitar i impulsar l'execució d'actuacions de supressió de barreres existents als edificis d'habitatges quan hi resideixin persones amb discapacitat que ho requereixin. Es defineixen, també, les mesures per facilitar l'autorització d'actuacions de

supressió de barreres en edificis existents quan les úniques solucions possibles no s'ajusten a algun paràmetre urbanístic.

Finalment, es recullen les accions de difusió a realitzar pel departament competent en promoció de l'accessibilitat, les campanyes educatives i la previsió de la inclusió, als plans d'estudis, del coneixement de l'accessibilitat.

En el títol VI es regulen les mesures de control, imprescindibles per garantir l'aplicació correcta de la normativa d'accessibilitat. També s'hi fixen els procediments perquè es puguin acceptar solucions alternatives a les establertes en la norma, en aquells casos que es trobin degudament justificades.

En el títol VII s'estableix el règim d'infraccions i sancions, classificant les infraccions en lleus, greus i molt greus. S'hi regulen les sancions, es determinen les quanties, mínima i màxima, corresponents a les infraccions i s'estableixen els criteris per a la graduació de les sancions, així com la possibilitat d'imposar-ne d'accessòries. També s'hi regulen altres aspectes com els subjectes responsables, les persones interessades en el procediment, la instrucció, els òrgans competents, la publicitat de les resolucions sancionadores, la prescripció de les infraccions i sancions, la destinació d'aquestes i el deure de col·laboració.

En el títol VIII es defineix el Consell per a la Promoció de l'Accessibilitat com a òrgan de participació externa i de consulta, on es troben representats els diversos sectors socials implicats per a les actuacions en matèria d'accessibilitat, i se n'estableixen la composició i les funcions.

Mitjançant les disposicions addicionals de la primera a sisena s'estableixen mesures i terminis per garantir l'assoliment dels plans d'accessibilitat en un període de temps raonable, s'atribueix la funció inspectora en matèria d'accessibilitat a l'òrgan competent en la matèria i al personal inspector en matèria de serveis socials. S'estableix, a més, una previsió en matèria de protecció de dades, es reconeix l'aplicació de la Llei 19/2009, de 26 de novembre, de l'accés a l'entorn de les persones acompanyades de gossos d'assistència pel que fa al seu propi règim sancionador, i es regula la substitució del Consell per a la Promoció de l'Accessibilitat i la Supressió de Barreres Arquitectòniques previst a la Llei 20/1991, de 25 de novembre, que es deroga pel Consell per a la Promoció de l'Accessibilitat regulat al títol VII d'aquesta llei.

Les disposicions transitòries regulen les condicions d'aplicació de la normativa d'accessibilitat vigent mentre no s'aprovi la normativa que desenvolupi la present llei, i el procediment per adaptar la reglamentació actual. Les disposicions derogatòries deroguen expressament la Llei 20/1991, de 25 de novembre, així com la normativa d'igual o inferior rang que s'oposi a aquesta llei.

Mitjançant la disposició final primera es modifica la vigent Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, per adaptar el règim d'autorització administrativa dels serveis socials a la Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior. La modificació normativa manté el règim d'autorització, però també introdueix el règim de comunicació prèvia en determinats supòsits, que no resulta incompatible amb l'obligació de garantir el compliment dels requisits de qualitat que han de tenir els serveis socials.

Les restants disposicions finals contenen mandats explícits de desenvolupament i d'aplicació de la llei i la seva entrada en vigor.

V

En definitiva, aquesta llei té principalment dos objectius: d'una banda, aconseguir una societat inclusiva i accessible, que garanteixi l'autonomia de les persones, que eviti la discriminació i propiciï la igualtat d'oportunitats per a tothom, especialment per a les persones que tenen discapacitats i, de l'altra, actualitzar i facilitar un marc normatiu més àgil i propi en matèria d'accessibilitat, adequat a les directrius internacionals i estatals, en l'exercici de les competències de la Generalitat.

TÍTOL I – DISPOSICIONS GENERALS

Art. 1. Objecte
L'objecte d'aquesta llei és:

- a) Establir les condicions d'accessibilitat necessàries perquè els espais d'ús públic, els edificis, els mitjans de transport, els productes, els serveis i els processos de comunicació permetin l'autonomia, la igualtat d'oportunitats i la no-discriminació de les persones amb discapacitat o amb altres dificultats d'interacció amb l'entorn.
- b) Integrar en el marc normatiu de Catalunya les condicions bàsiques d'accessibilitat d'acord amb les directrius internacionals i estatals.
- c) Promoure la utilització de productes de suport que permetin millorar la qualitat de vida de les persones amb discapacitat o amb altres dificultats d'interacció amb l'entorn.

Art. 2. Àmbit d'aplicació

Aquesta llei és d'aplicació a les actuacions que es facin a Catalunya, per part de qualsevol persona física o jurídica, pública o privada, en matèria de territori, edificació, transport, accés als productes i serveis i de comunicació.

Art. 3. Conceptes generals

3.1 Als efectes d'aquesta llei, s'entén per:

a) Accessibilitat

Conjunt de característiques que han de reunir els entorns, processos, productes i serveis, així com els objectes o instruments, les eines i els dispositius, per ser comprensibles i utilitzables per totes les persones, amb condicions de seguretat i comoditat i de la forma més autònoma i natural possible.

b) Disseny per a tothom

Disseny d'entorns, productes, serveis, processos, objectes, instruments o eines que garanteix que aquests puguin ser utilitzats per totes les persones en la major mesura possible, sense necessitat d'adaptació. El disseny universal no exclou els productes de suport per a grups particulars de persones amb discapacitat quan es necessitin.

c) Barreres

Impediments, traves o obstacles que limiten l'accés a l'entorn físic, el transport, els productes, els serveis, la informació i les comunicacions. Es distingeixen els grups següents:

a. Barreres arquitectòniques: impediments, traves o obstacles físics que limiten o impedeixen la interacció de les persones amb l'entorn.

b. Barreres a la comunicació: impediments per a l'expressió i la recepció d'informació o missatges, sigui per comunicació directa o a través dels mitjans de comunicació.

c. Barreres actitudinals: actituds o omissions que directament o indirectament generen una situació discriminatòria en obstaculitzar el gaudi dels drets de la persona amb discapacitat en igualtat de condicions respecte a una altra en situació anàloga.

d) Persones amb discapacitat

Persones que presenten deficiències o disfuncions físiques, sensorials, intel·lectuals o mentals a llarg termini que, en interaccionar amb diverses barreres, veuen limitada la seva participació plena i efectiva en la societat en igualtat de condicions que la resta de persones.

Es distingeixen els grups següents:

a. Discapacitat física: discapacitat que dificulta o impedeix la mobilitat o moviment del cos, o part del cos, en les activitats bàsiques de la vida diària. S'hi inclouen les discapacitats d'origen orgànic.

b. Discapacitat sensorial: discapacitat que afecta un o més sentits a la vegada. En funció del sentit afectat es distingeixen:

b.1 Discapacitat visual: absència o disminució de la capacitat per veure, que dificulta o impedeix la realització normal de les tasques visuals, i provoca dificultats d'interacció entre el subjecte afectat i el seu entorn. Inclou la ceguesa total i la baixa visió en els diferents graus.

b.2 Discapacitat auditiva: manca total o parcial per percebre les formes acústiques. Es consideren persones sordes les que presenten discapacitat auditiva.

b.3 Sordceguesa: combinació de discapacitat visual i auditiva, en diferents graus, que comporta dificultats a la comunicació, al desplaçament i a l'accés a la informació.

c. Discapacitat intel·lectual: funcionament intel·lectual inferior a la mitjana de la població amb pertorbació en l'aprenentatge, la maduració i l'ajustament social.

d. Discapacitat mental: discapacitat que pateixen les persones afectades per trastorns cognitius, d'afectivitat o de conducta, que per la seva intensitat o gravetat presenten necessitats en el seu funcionament psicològic i de socialització.

e) Persones amb mobilitat reduïda

Persones que tenen limitada la possibilitat de desplaçar-se o interactuar amb l'entorn amb seguretat i autonomia, a causa d'una determinada discapacitat física, sensorial o intel·lectual.

f) Itinerari de vianants

Espai de pas que permet un recorregut continu que:

- a. Al territori, relaciona els diferents espais entre aquests i amb les edificacions i mitjans de transport de l'entorn i que permeten accedir-hi.
- b. A l'edificació, relaciona els diferents espais entre aquests i amb l'accés a l'edifici.
- c. Al transport, relaciona els diferents espais entre aquests i amb els accessos a les infraestructures de transport, i permet l'embarcament i l'accés a la ubicació prevista a l'interior dels vehicles o material mòbil per fer-ne ús.

Un itinerari de vianants és accessible o practicable en els àmbits esmentats quan compleix la condició definida als punts h) o i) respectivament.

g) Espai d'interacció

Àrea que permet que qualsevol persona, amb independència de les seves capacitats, pugui actuar amb cadascun dels elements, instal·lacions o equípaments a què fa referència.

h) Accessible

Condició d'un entorn, procés, producte o servei quan s'ajusta als requeriments funcionals, dimensionals, d'il·luminació i de comunicació que garanteixen la seva utilització autònoma, segura i amb comoditat per a totes les persones.

i) Practicable

Condició d'un entorn, procés, producte o servei quan s'ajusta als requeriments funcionals, dimensionals, d'il·luminació i de comunicació que garanteixen la seva utilització autònoma i segura per a totes les persones, tot i que no assoleixen totes les característiques de la condició d'accessible perquè l'entorn existent no ho permet.

j) Mitjans de suport

Allò que actua com a intermediari entre l'entorn i la persona amb discapacitat, que li permet millorar la qualitat de vida i/o incrementar l'autonomia personal. Es classifiquen en:

- a. Producte de suport: instrument o dispositiu que permet a les persones amb discapacitat efectuar activitats que sense aquesta ajuda no podrien fer o requeririen un gran esforç per a la seva realització.
- b. Suport personal: persona preparada per facilitar la comunicació i/o la mobilitat de les persones amb discapacitat, com ara l'intèrpret de signes, el guia intèrpret o l'assistent personal.
- c. Suport animal: animal ensinistrat especialment per cobrir necessitats concretes d'una persona amb discapacitat, com el gos d'assistència.

k) Ajustos raonables

Mesures d'adequació de l'ambient físic, social i actitudinal que, de forma eficaç, pràctica i sense que suposi una càrrega desproporcionada, facilitin l'accessibilitat o la participació d'una persona amb discapacitat en igualtat de condicions que la resta de ciutadans.

l) Proporcionalitat

Qualitat d'una mesura o càrrega segons la qual els costos que implica es troben justificats, atenent als criteris següents:

- a. Els efectes discriminatoris que suposa per a les persones amb discapacitat la seva no-adopció.
- b. L'estructura i les característiques de la persona, l'entitat o l'organització que l'ha de posar en pràctica.
- c. La possibilitat d'obtenir finançament oficial o qualsevol altra ajuda.

m) Mesures d'acció positiva

Suports específics destinats a prevenir o compensar els desavantatges o les dificultats especials que tenen les persones amb discapacitat en la incorporació i participació plena en els àmbits de la vida política, econòmica, educativa, cultural i social.

3.2 Reglamentàriament s'han d'establir les especificacions concretes que han de tenir els entorns, processos, productes o serveis per ser accessibles o practicables, així com els criteris per determinar els ajustos raonables que siguin exigibles en funció de les circumstàncies que concorrin.

TÍTOL II – DE LES COMPETÈNCIES

Art. 4. Competències de l'Administració de la Generalitat

4.1 Correspon a l'Administració de la Generalitat de Catalunya exercir les competències per establir i implementar les condicions d'accessibilitat adequades per fer efectiva la igualtat de les persones.

4.2 L'Administració de la Generalitat de Catalunya, mitjançant els departaments corresponents, sens perjudici de les que corresponen als ens locals, exerceix les competències següents:

- a) El desenvolupament i l'execució d'aquesta llei i de la normativa sectorial relacionada amb l'accessibilitat, així com la comprovació i el control de les mesures a adoptar per al seu compliment.
- b) L'activitat de foment, dins l'àmbit de les competències de cada departament.

4.3 L'Administració de la Generalitat, mitjançant el departament competent en matèria de promoció de l'accessibilitat, exerceix les competències següents:

- a) Vetllar per l'aplicació d'aquesta llei, col·laborant amb les administracions públiques i els altres òrgans implicats, i exercir les actuacions d'inspecció i control d'acord amb les funcions que té assignades.
- b) Establir criteris i mecanismes per garantir l'aplicació i el compliment de la normativa d'accessibilitat de manera coordinada a tot el territori de Catalunya.
- c) Impulsar actuacions i estratègies que permetin assolir els objectius d'aquesta normativa d'una manera eficaç i completa.
- d) Participar i orientar en la resolució de dubtes interpretatius sobre l'aplicació de la normativa d'accessibilitat vigent. A aquest efecte, a petició de les parts interessades, pot emetre informes mitjançant l'òrgan que tingui assignada aquesta funció.

4.4 Les competències en matèria d'accessibilitat de l'Administració de la Generalitat de Catalunya inclouen, a més de les atribuïdes per aquesta llei, les facultats complementàries per poder exercir-les legalment i per satisfer el seu objecte.

4.5 En supòsits d'inactivitat o d'incompliment en matèria d'accessibilitat de les corporacions locals, el departament competent en matèria de promoció de l'accessibilitat ha d'exercir les actuacions corresponents d'acord amb el que estableix la legislació de règim local, sens perjudici de les competències que aquesta llei reconeix als altres departaments de la Generalitat.

Art. 5. Competències dels ens locals

5.1 Correspon als municipis:

- a) Aplicar la normativa d'accessibilitat, en l'àmbit de les seves competències, d'acord amb la normativa municipal i de règim local de Catalunya, sens perjudici de les normes específiques que estableixi la legislació sectorial corresponent.
- b) Elaborar el pla municipal d'accessibilitat i les revisions corresponents, així com aquells plans d'actuació i gestió referits a àmbits concrets que tinguin afectacions en matèria d'accessibilitat.
- c) Establir i coordinar els serveis de transport adaptat per a aquells ciutadans que no poden fer servir el transport públic ordinari.

5.2 Correspon als ens locals supramunicipals:

- a) Aplicar la normativa d'accessibilitat, en l'àmbit de les seves competències, d'acord amb la normativa municipal i de règim local de Catalunya, sens perjudici de les normes específiques que estableixi la legislació sectorial corresponent.
- b) Elaborar plans d'actuació i gestió d'accessibilitat, referits al seu àmbit territorial, que poden incloure aspectes supramunicipals i de seguiment de l'elaboració, la revisió i l'execució dels plans dels municipis.
- c) Fer el seguiment de les actuacions que es realitzin en l'àmbit territorial respecte en matèria d'implantació de l'accessibilitat.
- d) Establir i prestar serveis públics mínims en cas de dispensa dels municipis o supòsits especials i serveis supramunicipals complementaris, o exercir competències municipals per delegació o conveni en matèria d'accessibilitat.
- e) Coordinar, per raons d'interès territorial, els serveis municipals pel que fa a l'accessibilitat i prestar als municipis assessorament, especialment per a l'elaboració de plans i programes en matèria de gestió i promoció de l'accessibilitat, així com per al desenvolupament de les tasques de control, seguiment i actualització de les actuacions en matèria d'accessibilitat.

TÍTOL III – CONDICIONS D'ACCESSIBILITAT

CAPÍTOL I - Accessibilitat al territori

Art. 6. Conceptes generals

Als efectes d'aquesta llei, s'entén per:

- a) Espais urbans d'ús públic: conjunt d'espais que formen part del domini públic, estan destinats a l'ús públic de forma permanent o temporal i tenen la condició de sòl urbà segons la normativa urbanística vigent. Comprèn els espais següents:
 - a. Vialitat: espais urbans d'ús públic destinats a la circulació de vehicles i persones.
 - b. Espais lliures: àrees o recintes urbans d'ús públic no edificats, diferents de la vialitat.
- b) Espais naturals d'ús públic: comprèn els espais següents:
 - a. Els que constitueixen o formen part de parcs nacionals, paratges naturals d'interès nacional, reserves naturals o parcs naturals.
 - b. Els itineraris senyalitzats a la natura que constitueixen o formen part d'un equipament municipal.
 - c. Les platges.
 - d. Els camins de ronda.

c) Ordenació detallada: conjunt de determinacions dels plans urbanístics que comprèn, entre altres, les qualificacions del sòl amb la definició dels sistemes d'espais lliures i vies públiques, així com els seus paràmetres reguladors.

d) Elements d'urbanització: qualsevol component de les obres d'urbanització, referents al subministrament i a la distribució d'aigua, el sanejament, la captació i la distribució d'energia, les telecomunicacions, la seguretat i senyalització viària, la jardineria, la pavimentació i tots aquells elements que materialitzen les indicacions dels plans urbanístics i projectes d'urbanització.

e) Mobiliari urbà: conjunt d'objectes existents a les vies i als espais lliures públics, superposats o adossats als elements d'urbanització o de l'edificació, com poden ser pilones, pals de senyalització, cabines telefòniques, papereres, bústies i bancs.

Art. 7. Condicions d'accessibilitat als espais urbans nous

La planificació i urbanització dels espais urbans d'ús públic s'ha d'efectuar de manera que siguin accessibles. A aquest efecte, el planejament general i derivat, així com altres instruments d'ordenació i execució urbanística, han de garantir l'accessibilitat i la utilització amb caràcter general dels espais urbans d'ús públic, d'acord amb els criteris d'aquesta llei i el seu desplegament.

Art. 8. Condicions d'accessibilitat als espais urbans existents

Els espais urbans d'ús públic considerats existents d'acord amb l'establert a l'apartat 1 de la disposició transitòria tercera, i també les respectives instal·lacions de serveis i mobiliari urbà, s'han d'anar adaptant segons les determinacions del pla d'accessibilitat municipal elaborat per l'ens local i, en tot cas, les intervencions que es facin han de complir amb els ajustos raonables i els terminis que estableixi aquesta llei i el decret que la desplegui.

Art. 9. Condicions d'accessibilitat als espais naturals d'ús públic

9.1 Als espais naturals, allà on es desenvolupin activitats destinades a l'ús públic, s'han de preveure itineraris i serveis accessibles, en els casos i de la forma que sigui tècnicament possible, de manera que es combini el respecte al medi ambient amb el dret de totes les persones a gaudir de la naturalesa.

9.2 Els ens i organismes encarregats de la seva gestió han d'elaborar plans d'accessibilitat que indiquin i planifiquin les mesures a adoptar per adaptar gradualment els espais d'ús públic.

Art. 10. Elements d'urbanització i mobiliari urbà

10.1 Els elements d'urbanització i mobiliari urbà que s'instal·lin a la vialitat i als espais lliures d'ús públic, han de complir les condicions d'accessibilitat establertes a la normativa, respectant sempre la zona d'itinerari accessible.

10.2 La proporció d'unitats accessibles i les característiques de disseny, d'ubicació i de l'espai d'interacció lliure d'obstacles que han de tenir els elements d'urbanització i mobiliari urbà, s'han de determinar reglamentàriament.

Art. 11. Elements provisionals

11.1 Els elements que s'ubiquen a la vialitat i als espais lliures d'ús públic de manera provisional s'han de situar i senyalitzar de manera que es garanteixi la seguretat i l'accessibilitat de les persones amb discapacitat.

11.2 Les obres han de disposar dels mitjans de protecció i senyalització necessaris, sense envair els itineraris accessibles sempre que sigui possible, i proporcionant itineraris o passos alternatius, si escau, per mantenir les condicions d'accessibilitat i seguretat.

CAPÍTOL II - Accessibilitat a l'edificació

Art. 12. Conceptes generals

Als efectes d'aquesta llei, s'entén per:

a) Edificació: part d'un edifici, edifici o conjunt d'edificis amb identitat pròpia que es pot destinar a diverses finalitats. En l'edificació es consideren compreses les seves instal·lacions fixes i l'equipament propi, així com els elements d'urbanització interior de la parcel·la o solar que estiguin adscrits a l'edifici. El terme *edifici* s'utilitza amb el mateix significat que l'indicat per al terme *edificació*, incloent-hi els elements que s'hi consideren compresos.

b) Habitatge: edificació fixa destinada a residir-hi persones físiques, inclosos els espais i els serveis comuns de l'immoble en què està situat i els annexos que hi són vinculats, d'acord amb les condicions previstes a la normativa d'habitatge.

- c) Edifici plurifamiliar: edifici que conté diversos habitatges independents, ja sigui en desenvolupament vertical o horitzontal, que comparteixen espais comuns o elements estructurals.
- d) Edifici o establiment d'ús privat diferent d'habitatge: edifici o establiment no destinat a l'ús residencial habitatge al qual, per les característiques de l'activitat que s'hi desenvolupa, de tipus industrial, professional o similar, només tenen accés les persones titulars de l'activitat o que hi treballen.
- e) Edifici o establiment d'ús públic: edifici o establiment susceptible de ser utilitzat per una pluralitat indeterminada de persones o pel públic en general, sigui o no sigui mitjançant el pagament d'un preu, taxa, quota o similar. Els locals socials o destinats a activitats d'una associació es consideren establiments d'ús públic.
- f) Espais i zones d'ús comunitari: espais al servei d'un edifici o conjunt d'edificis i a disposició dels seus usuaris de forma compartida.
- g) Gran rehabilitació: conjunt d'obres que consisteixen en l'enderrocament d'un edifici salvant-ne únicament les façanes o que constitueixen una actuació global que afecta l'estructura o l'ús general de l'edifici.

Art. 13. Condicions d'accessibilitat als edificis de nova construcció

13.1 Els edificis i establiments de nova construcció d'ús públic, tant de titularitat pública com privada, han de disposar d'itineraris accessibles que comuniquin els diferents espais d'ús públic entre aquests i la via pública. Els espais d'ús públic han de reunir condicions d'accessibilitat suficients perquè les persones amb discapacitat puguin fer ús de les activitats que s'hi desenvolupin de forma autònoma i en condicions similars a la resta de persones usuàries. Els espais d'ús privat han de reunir les condicions d'accessibilitat reglamentàriament establertes en els casos que es determinin.

13.2 Els edificis de nova construcció d'ús privat diferents d'habitatge han de disposar d'itineraris accessibles que permetin la connexió dels elements privatis amb la via pública i amb les dependències d'ús comunitari que estan al seu servei.

13.3 Els edificis de nova construcció amb ús d'habitatge, plurifamiliar o unifamiliar, han de disposar d'itineraris accessibles que permetin la connexió entre la via pública, l'entrada a cada habitatge i les dependències i zones d'ús comunitari que estan al seu servei, mitjançant itineraris accessibles. En el cas dels habitatges unifamiliars i en els edificis plurifamiliars que reglamentàriament s'estableixin, l'itinerari accessible que connecti la via pública amb l'entrada a l'habitatge es pot substituir per la previsió d'espai suficient que permeti en el futur la instal·lació dels productes de suport necessaris per disposar-ne. Els conjunts residencials formats per habitatges unifamiliars es consideren edificis plurifamiliars pel que fa a les condicions d'accessibilitat que han de complir les seves zones comunes.

13.4 Els habitatges nous han de complir les condicions d'accessibilitat i mobilitat que estableixen les normatives d'habitabilitat i accessibilitat per permetre a les persones amb discapacitat o amb dificultats de mobilitat utilitzar-los i desplaçar-s'hi.

13.5 Els complexos formats per un conjunt d'edificis connectats entre si han de tenir itineraris accessibles per garantir a les persones amb discapacitat poder transitar entre els edificis.

13.6 Als edificis existents objecte d'una actuació de gran rehabilitació els són d'aplicació les mateixes condicions d'accessibilitat que als edificis nous.

Art. 14. Reserva d'habitatges per a persones amb discapacitat

14.1 En les programacions anuals dels habitatges de promoció pública, així com els projectes d'habitatges de qualsevol altre caràcter que es construeixin, promoguin o subvencionin per les administracions públiques o entitats del sector públic, s'ha de reservar un percentatge no inferior al que s'estableix a la Llei 13/1982, de 7 d'abril, d'integració social dels minusvàlids o normativa que la modifiqui o substitueixi, per ser ocupat per persones amb discapacitat i/o mobilitat reduïda.

14.2 Els promotors privats d'habitatges de protecció oficial han de reservar, en els projectes que presentin per a la seva aprovació, un percentatge no inferior al que estableix la Llei 13/1982, de 7 d'abril, d'integració social dels minusvàlids o normativa que la modifiqui o substitueixi, a excepció dels habitatges per a ús propi, promoguts per cooperatives o comunitats de propietaris.

14.3 Els promotors privats d'habitatges de protecció oficial podran substituir les adaptacions interiors dels habitatges reservats per un dipòsit de garanties econòmiques, en sol·licitar la qualificació definitiva, que garanteixi la realització d'aquestes obres en cas que no hagi transcorregut el termini de reserva. En aquest supòsit, els habitatges reservats han de tenir previstes les solucions constructives que permetin dotar-los de les condicions d'accessibilitat adequades, d'acord amb el que reglamentàriament s'estableixi.

14.4 Els requisits per accedir als habitatges reservats a persones amb discapacitat es determinen reglamentàriament i, en cas que s'esgoti el termini establert sense sol·licituds suficients per cobrir l'oferta, podran ser adquirits per entitats públiques o privades sense afany de lucre en el termini previst, per destinar-los a l'ús social d'habitatges d'acolliment residencial d'acord amb la cartera de serveis socials vigent o a

altres programes establerts de vida independent, sempre que tinguin com a finalitat la protecció a les persones amb discapacitat.

14.5 Els col·lectius de persones amb discapacitat han de disposar de la informació adequada i necessària de l'oferta disponible d'habitatges reservats i dels seus procediments de gestió i adquisició.

Art. 15. Condicions d'accessibilitat als edificis existents

15.1 Els edificis i establiments considerats existents d'acord amb l'establert a l'apartat 2 de la disposició transitòria tercera, han d'assolir progressivament les condicions d'accessibilitat que permetin a les persones amb discapacitat accedir-hi i fer-ne ús, sempre que sigui tècnicament i econòmicament viable d'acord amb el principi d'ajustos raonables.

15.2 Les actuacions d'ampliació i/o reforma en edificis existents, públics o privats, s'han d'efectuar de manera que els itineraris i espais d'ús públic o comunitari afectats per l'actuació reuneixin les condicions d'accessibilitat adequades a les necessitats de les persones usuàries i també a les possibilitats de l'espai. Aquestes obres no poden menyscar les condicions d'accessibilitat preexistents.

15.3 Els conjunts residencials formats per habitatges unifamiliars es consideren edificis plurifamiliars pel que fa a les condicions d'accessibilitat que han de complir les seves zones comunes.

15.4 Els edificis i establiments existents que siguin objecte d'actuacions d'ampliació i/o reforma que afectin un percentatge de la superfície inicial superior al reglamentàriament establert, o que siguin objecte de canvi d'ús, d'activitat o de titularitat, han de realitzar les obres necessàries per adequar-se a les condicions d'accessibilitat que es determinin reglamentàriament per a cada supòsit, en funció de l'ús, la superfície i la intervenció.

15.5 En la resta d'edificis i establiments existents que no siguin objecte de cap de les actuacions indicades als paràgrafs anteriors, el reglament que desplegui aquesta llei determinarà les condicions d'accessibilitat i terminis per assolir-les que han de complir.

15.6 Els elements existents dels edificis a ampliar o reformar que per assolir la condició d'accessible requereixin mitjans tècnics o econòmics desproporcionats, han de ser almenys practicables. En els casos que aquesta condició tampoc sigui possible, es poden admetre, per a determinats usos, aquelles solucions que permetin la màxima accessibilitat possible.

15.7 Els edificis que s'hagin construït o reformat segons les condicions que estableix el Decret 135/1995, de 24 de març, es considera que reuneixen unes condicions d'accessibilitat suficients per complir la present llei, sempre que es facin les modificacions addicionals que reglamentàriament es determini per garantir que no es discrimina ningú per motius de discapacitat.

Art. 16. Edificis de valor historicoartístic

Els edificis declarats béns protegits com a bé cultural d'interès nacional o inclosos a catàlegs municipals o plans especials de protecció per raó del seu particular valor historicoartístic, poden adoptar aquelles solucions alternatives que permetin assolir les millors condicions d'accessibilitat possibles sense incomplir la normativa específica reguladora d'aquests béns i han d'incorporar els elements de millora de l'ús que no alterin el seu caràcter o els valors pels quals van ser protegits.

Art. 17. Condicions d'accessibilitat als edificis plurifamiliars

17.1 Les zones comunes dels edificis plurifamiliars on resideixin persones amb discapacitat o majors de setanta anys han de tenir les condicions d'accessibilitat adequades a les seves necessitats i tècnicament possibles per poder accedir a llurs habitatges, comunicar-se i interactuar amb l'accés a l'edifici, i correspon a la comunitat de propietaris, o a la persona propietària única de l'edifici, realitzar i sufragar les actuacions i obres d'accessibilitat mínimes necessàries.

17.2 L'execució d'aquestes obres s'ha de dur a terme de manera diligent amb relació al greuge de les persones afectades i, en qualsevol cas, s'estableix un termini no superior a 1 any si són obres menors o a 2 anys si són obres majors des de la data de l'acord de la comunitat de propietaris o de la notificació de la resolució administrativa o judicial, si escau.

17.3 El termini establert en cas d'obres majors es pot ampliar si algun dels propietaris que formen part de la comunitat justifica que el cost imputat per a aquelles obres supera el 33% dels ingressos anuals de la seva unitat familiar, i que aquests ingressos són inferiors a 2,5 vegades l'indicador de renda de suficiència de Catalunya (IRSC) o a aquell que el substitueixi.

CAPÍTOL III - Accessibilitat als mitjans de transport

Art. 18. Conceptes generals

Als efectes d'aquesta llei, s'entén per:

- a) Transport públic: mitjans de transport que són susceptibles de ser utilitzats per una pluralitat de persones o pel públic en general, sigui o no sigui mitjançant el pagament d'un preu, quota o similar, per poder desplaçar-se entre dos indrets i que es duen a terme per compte d'altri. La consideració de transport públic inclou tant el material mòbil com els edificis i/o les infraestructures, ja siguin de superfície o soterrats, al servei d'aquest.
- b) Transport regular: mitjà de transport que segueix itineraris preestablerts i autoritzats, amb subjecció a calendari i horaris prefixats.
- c) Transport discrecional: mitjà de transport no subjecte totalment a itineraris, calendaris ni horaris prefixats.
- d) Transport adaptat: mitjà de transport accessible i/o assistit amb el suport personal necessari, que té com a objecte el trasllat de persones amb discapacitat i/o dependència que no poden fer ús del transport públic ordinari i que presenten mobilitat reduïda i/o necessitat d'acompanyant.

Art. 19. Condicions d'accessibilitat al transport públic

19.1 Les administracions públiques han de vetllar perquè el sistema de transports públics reuneixi les condicions d'accessibilitat necessàries que permetin a totes les persones fer-ne ús amb seguretat i comoditat, tenint en compte i amb caràcter preferent les necessitats dels col·lectius de persones amb discapacitat, gent gran o altres situacions de vulnerabilitat.

19.2 Els mitjans de transport públic regular de viatgers han de garantir l'accessibilitat en:

- a) L'accés i la utilització dels espais interiors i exteriors d'ús públic que formen part de les infraestructures.
- b) L'accés al material mòbil i a les zones habilitades al seu interior.
- c) Els productes i serveis d'ús públic que en formen part, ja sigui el material mòbil, les infraestructures, els sistemes d'informació i de comunicació amb les persones usuàries.

19.3 Els mitjans de transport públic discrecional han de tenir accessibles les infraestructures i un percentatge d'unitats i complir les condicions mínimes d'accessibilitat que es determinin.

19.4 Els proveïdors del servei de transport públic han de formar el personal tant en el tracte adequat com en la utilització dels mitjans de suport vers les persones amb discapacitat.

Art. 20. Material mòbil de nova adquisició

El material mòbil dels mitjans de transport públic de nova adquisició ha de complir les condicions d'accessibilitat que s'especifiquin per a cada mitjà.

Art. 21. Adaptació de les infraestructures i material mòbil existent

21.1 Les administracions públiques competents en l'àmbit del transport públic a Catalunya han d'elaborar i mantenir actualitzat un pla d'implantació progressiva de l'accessibilitat i la utilització amb seguretat dels transports públics col·lectius, tant del material mòbil com de la infraestructura necessària. Aquest pla ha de preveure la progressiva substitució o adaptació del material mòbil existent, la realització de les obres necessàries per adaptar els edificis i les infraestructures a les preceptives autoritzacions de les lleis sectorials aplicables, i l'adopció de mesures per dotar els serveis de les condicions suficients per garantir la igualtat de les persones usuàries sense discriminacions per motius de discapacitat física, sensorial o intel·lectual.

21.2 Sens perjudici del que s'estableix a la normativa sectorial corresponent, s'han d'establir terminis màxims per adaptar o substituir el material mòbil, les infraestructures i els serveis dels diferents mitjans de transport públic, així com el percentatge mínim de taxis accessibles per cobrir les necessitats de desplaçament de persones amb mobilitat reduïda.

CAPÍTOL IV - Accessibilitat als productes

Art. 22. Conceptes generals

22.1 Als efectes d'aquesta llei, s'entén per:

- a) Productes d'ús públic: productes que poden ser utilitzats de manera generalitzada, previ pagament o no, per qualsevol persona. Inclou, entre altres, els elements de mobiliari, les màquines expenedores o automàtiques i els impresos en paper.
- b) Productes de consum: aquells productes que poden ser adquirits per part de les persones consumidores destinats a un ús particular.

22.2 Amb relació al present capítol s'hi consideren exclosos els béns immobles.

Art. 23. Condicions d'accessibilitat dels productes

23.1 Les administracions públiques han de garantir productes accessibles en els serveis que ofereixen i han d'exigir que aquests productes també estiguin disponibles en els serveis que hagin externalitzat. En

aquest darrer cas, correspon a les empreses, les entitats i els organismes que presten aquests serveis públics garantir l'accessibilitat dels productes que posen a disposició de la ciutadania.

23.2 Reglamentàriament s'han d'establir les condicions d'accessibilitat que han de tenir els productes d'ús públic per facilitar el seu ús a les persones amb discapacitat i les mesures perquè, progressivament, els productes de consum incorporin criteris de disseny per a tothom i s'adoptin sistemes que permetin a les persones amb discapacitat visual identificar dades essencials per a la seva utilització segura, com ara la caducitat de productes peribles.

CAPÍTOL V - Accessibilitat als serveis

Art. 24. Conceptes generals

Als efectes d'aquesta llei, s'entén per:

- a) Serveis públics: els que presten les administracions públiques, ja sigui per mitjà de gestió pròpia o aliena, exceptuant els mitjans de transport, que són objecte d'un capítol específic, així com els que es presten a la comunitat en general, encara que no necessàriament per part de les administracions públiques, i tenen la consideració de serveis essencials o d'interès general. S'hi inclouen, entre altres, el subministrament d'electricitat, d'aigua, de gas i telecomunicacions.
- b) Serveis d'ús públic: els que, independentment de la seva titularitat, es posen a disposició del públic i poden ser contractats o gaudits de manera individual i/o col·lectiva. Es consideren els serveis d'ús públic següents:
 - a. serveis sanitaris,
 - b. serveis socials,
 - c. serveis educatius, universitaris i de formació tecnicoprofessional,
 - d. serveis culturals,
 - e. serveis d'hostaleria,
 - f. serveis comercials,
 - g. serveis d'emergències,
 - h. serveis d'informació i comunicació, i
 - i. altres serveis.

Art. 25. Condicions d'accessibilitat dels serveis públics

25.1 Les administracions públiques, així com els proveïdors de serveis públics, han d'oferir serveis accessibles, tant pel que fa a la seva utilització com a la informació que es faciliti en relació amb aquests serveis.

25.2 Les administracions públiques també han de vetllar perquè aquells serveis que hagin externalitzat la gestió tinguin les condicions d'accessibilitat reglamentàriament establertes. En aquest cas, les empreses, les entitats i els organismes que presten aquests serveis públics han de garantir el compliment d'aquestes condicions.

25.3 Les administracions públiques i els proveïdors de serveis públics han d'informar a les seves pàgines d'Internet quines són les condicions d'accessibilitat i els mitjans de suport disponibles als serveis que ofereixen i han de promoure l'ús de les tecnologies de la informació i comunicació en tots els àmbits, com a element facilitador de les relacions amb les persones amb discapacitat que tenen dificultats per desplaçar-se i/o rebre atenció presencial.

Art. 26. Condicions d'accessibilitat dels serveis d'ús públic

26.1 Els prestadors de serveis han de proporcionar a les persones usuàries que ho requereixin informació accessible referent als seus serveis, utilitzant mitjans i sistemes adequats, i han de tenir disponible la informació més rellevant en format de lectura fàcil.

26.2 Els prestadors de serveis, que, per les característiques de l'activitat, han de disposar d'una proporció de places, unitats o elements accessibles, han de preveure els mecanismes de gestió adequats per garantir que aquestes places o elements restin disponibles per a les persones a qui van adreçades fins que no s'hagi esgotat la resta de l'aforament o la capacitat de l'establiment, i han d'oferir unes condicions d'accés i uns preus a les persones amb mobilitat reduïda que no els discriminin negativament en la utilització del servei.

26.3 L'exercici del dret d'admissió no es pot utilitzar per impedir, restringir o condicionar l'accés de cap persona per motius de discapacitat.

26.4 Els prestadors de serveis de nova creació han de garantir les condicions d'accessibilitat perquè tothom pugui fer-ne ús i no es discriminin les persones amb discapacitat.

26.5 Els prestadors de serveis existents han d'adoptar les mesures necessàries perquè progressivament s'assoleixin les millors condicions d'accessibilitat possibles d'acord amb el principi d'ajustos raonables.

26.6 Els mitjans de comunicació audiovisuals han d'incorporar gradualment els sistemes d'audiodescripció, subtitulació i interpretació en llengua de signes, si escau, per fer accessible la seva programació.

26.7 Els serveis que per la seva dimensió i/o característiques tinguin més rellevància social, han d'elaborar un pla d'accessibilitat dels diferents continguts i activitats que s'hi desenvolupen.

26.8 Els establiments d'ús públic han de tenir un document a disposició del públic i dels organismes inspectors que informi de les condicions d'accessibilitat de què disposen. Reglamentàriament s'establiran quins establiments i serveis han de tenir el document esmentat, així com els seus continguts, característiques i tramitació.

Art. 27. Formació del personal d'atenció al públic

27.1 Les administracions públiques han de preveure la formació necessària perquè el personal d'atenció al públic dels serveis que ofereixen o que en depenen tingui els coneixements adequats per dirigir-se i donar suport a les persones amb discapacitat.

27.2 Els serveis d'ús públic que disposin de plans de formació per al personal d'atenció al públic, han d'incloure la formació relativa a l'atenció a les persones amb discapacitat i la utilització dels productes de suport que tinguin disponibles.

Art. 28. Dret a rebre atenció personalitzada

El personal d'atenció al públic ha de prestar orientació i ajut personalitzat a les persones amb discapacitat en cas que ho sol·licitin i es requereixi per utilitzar el servei.

CAPÍTOL VI – Accessibilitat en la comunicació

Art. 29. Conceptes generals

Als efectes d'aquesta llei, s'entén per:

a) Comunicació: és el procés en què s'intercanvia informació entre un emissor i un receptor. En funció del sentit per mitjà del qual es percep el missatge, es classifica en:

a. Comunicació auditiva: és aquella en la qual el missatge es percep a través del sentit de l'oïda.

b. Comunicació tàctil: és aquella en la qual el missatge es percep mitjançant el sentit del tacte. Inclou:

b.1. Lectoescriptura Braille.

b.2. Símbols i gràfics en relleu.

b.3. Lletres majúscules en el palmell de la mà.

b.4. Alfabet dactilològic tàctil o en palmell.

b.5. Llengua de signes amb suport tàctil.

c. Comunicació visual: és aquella el missatge de la qual es percep a través del sentit de la vista. Inclou els sistemes següents:

c.1. Sistema gràfic alfabètic i simbòlic: és aquell que es representa mitjançant signes, lletres, grafismes, símbols i altres representacions similars en qualsevol tipus de suport material, electrònic o telemàtic.

c.2. Senyals lluminosos: rètols lluminosos o llums que avisen de perill o emergència al territori, a l'edificació i al transport.

c.3. Llengua de signes.

b) Llenguatge: aquest terme inclou tant el llenguatge oral com la llengua de signes i altres formes de comunicació no verbal. Es consideren:

a. Llengües orals: els sistemes de comunicació verbal que tenen transcripció escrita, propis d'una comunitat de persones. Són les llengües utilitzades per les persones amb discapacitat auditiva i sordcegues que es comuniquen oralment.

b. Llengües de signes: els sistemes lingüístics de modalitat gestual i visual pròpia de les persones sordes signants, que també usen, amb diferents adaptacions segons llur situació sensorial, les persones sordcegues.

c. Llengües de signes amb el suport de les mans o a distància: els sistemes lingüístics de les persones amb sordceguesa. La comunicació entre la persona sordcega i el seu entorn es fa mitjançant un guia intèrpret o un mediador en sordceguesa. S'utilitza el sistema dactilològic, el sistema de signes amb suport tàctil, el tacte i la proximitat entre ambdós.

c) Mitjans de suport a la comunicació oral: mètodes específics per estimular l'audició i recursos tecnològics emprats per les persones amb discapacitat auditiva i sordcegues que permeten l'accés a l'audició, la comprensió i l'expressió verbal i escrita de la llengua oral. Inclouen audiòfons, implants auditius, emissores FM, bucle o anella magnètica, subtitulat i lectura labial.

d) Productes de suport a la comunicació visual: mètodes específics per facilitar a la persona amb deficiència visual la percepció i la comprensió de la informació visual. S'inclouen els productes següents:

- a. Productes de suport òptics i electrònics: dispositius basats en un sistema òptic o electrònic que amplien o apropren les imatges i permeten optimitzar el rendiment visual de les persones amb baixa visió.
- b. Productes de suport que transformen la informació visual en llenguatge sonor: qualsevol ajut (inclou dispositius, equips, instruments, tecnologies, software) que transforma en llenguatge sonor la informació visual, facilitant a la persona amb discapacitat visual l'accés a aquesta.
- c. Productes de suport que transformen la informació visual en informació tàctil: qualsevol ajut (inclou dispositius, equips, instruments, tecnologies, software) que transforma en informació tàctil la informació visual, facilitant a la persona amb discapacitat visual l'accés a aquesta.
- e) Modalitat educativa oral: tipus d'escolarització ordinària per a l'alumnat sord en què la llengua vehicular de comunicació i d'aprenentatge és exclusivament la llengua oral i escrita.
- f) Modalitat educativa bilingüe: projecte educatiu en què coexisteixen la llengua de signes catalana, com a matèria d'estudi i llengua vehicular en la comunicació i l'accés al currículum escolar, i les llengües orals i escrites oficials, que també són objecte d'aprenentatge.

Art. 30. Drets de les persones amb discapacitat auditiva que es comuniquen en llengua oral
Es reconeix la modalitat de llengua oral i dels mitjans de suport a la comunicació oral com a sistema majoritàriament utilitzat per a la comunicació de les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues, i el dret d'aquestes persones, famílies o tutors a decidir lliurement l'aprenentatge i la utilització de la llengua oral i dels mitjans de suport a la comunicació oral.

Art. 31. Drets de les persones amb discapacitat auditiva que es comuniquen en llengua de signes
Es reconeix la llengua de signes catalana com a llengua de les persones sordes, amb discapacitat auditiva o sordcegues, signants a Catalunya de conformitat amb el que s'estableix a la legislació de la llengua de signes catalana i a la normativa d'accessibilitat que la complementi.

Art. 32. Condicions d'accessibilitat en l'entorn educatiu

32.1 El departament competent en matèria d'ensenyament ha de garantir a l'alumnat amb discapacitat sensorial, auditiva i/o visual, un procés educatiu i en les condicions adients que tingui en compte la seva diversitat funcional, ajustant l'accés a la comunicació i el currículum a les necessitats de cada cas.

32.2 Els serveis públics han de garantir:

a) La informació a les famílies o tutors dels infants sords, amb discapacitat auditiva i sordcecs sobre les modalitats educatives per a llur escolarització, perquè puguin escollir lliurement entre la modalitat educativa oral o la bilingüe als centres que es determinin, així com el seu ús i aprenentatge.

b) L'aprenentatge i l'ús del sistema de lectoescriptura en Braille quan es valori adequat, i les adaptacions i condicions a les aules que permetin als alumnes amb baixa visió aprendre en sistemes de lectoescriptura visuals, d'acord amb les circumstàncies i necessitats de l'alumnat amb discapacitat visual.

32.3 El departament competent en matèria d'ensenyament ha de difondre el respecte, el coneixement i l'existència de les persones sordes que es comuniquen en llengua oral i dels mitjans de suport a la comunicació, lingüístics i tecnològics, i establir plans de formació específics per garantir que el personal docent i els professionals que han d'atendre els alumnes amb discapacitat sensorial auditiva i visual tinguin la formació adequada.

32.4 El Govern ha de prioritzar acords de recerca amb les universitats i l'Institut d'Estudis Catalans sobre l'aprenentatge del català per a les persones sordes que es comuniquen oralment, sens perjudici de poder acordar-ne amb altres institucions o entitats que també facin recerca en aquest àmbit.

32.5 El que es disposa en els apartats anteriors, 32.3 i 32.4, es garanteix per a les persones sordes signants de conformitat amb el que s'estableix a la Llei 17/2010, del 3 de juny, de la llengua de signes catalana.

32.6 Les administracions públiques podran cooperar amb les universitats i centres d'ensenyament no reglats i entitats associatives per facilitar l'ús de la llengua oral i dels mitjans de suport a la comunicació oral, i de la llengua de signes catalana.

Art. 33. Relacions amb les administracions públiques i proveïdors de serveis públics

33.1 Les administracions públiques han de garantir el dret a l'ús de la llengua oral i els mitjans de suport a la comunicació oral perquè les persones sordes que es comuniquen oralment puguin accedir als serveis públics en condicions d'igualtat d'acord amb la normativa d'accessibilitat que ho reguli.

33.2 Les administracions públiques han de garantir les condicions relatives amb el dret a l'ús, l'aprenentatge, la docència, la recerca i la interpretació de la llengua de signes catalana, d'acord amb el que es disposa a la Llei 17/2010, de 3 de juny, de la llengua de signes catalana.

33.3 Les administracions públiques i els proveïdors de serveis públics han de facilitar a les persones amb discapacitats sensorials l'accés a la informació a disposició del públic, especialment la més rellevant,

mitjançant la utilització adequada de sistemes i mitjans que combinin la comunicació auditiva, tàctil i visual. Així mateix, han de promoure que textos d'interès públic rellevants i formularis d'utilització freqüent s'ofereixin en format de lectura fàcil.

33.4 Les administracions públiques i els proveïdors de serveis públics han de fer accessible la informació que proporcionen a través d'Internet. Les pàgines han de complir, com a mínim, el nivell d'accessibilitat que es determini i han de contenir la informació referent a aquest nivell i la data en què es va fer la darrera revisió de les condicions d'accessibilitat. S'han d'incorporar progressivament, a les tecnologies de la informació i comunicació que s'utilitzen, els avenços i nous sistemes que afavoreixin l'accessibilitat en la comunicació.

Art. 34. Condicions d'accessibilitat als elements d'informació i senyalització.

34.1 Els espais i serveis d'ús públic han de disposar dels elements d'informació i senyalització als interiors i exteriors que permetin a les persones usuàries percebre la informació rellevant de forma autònoma i dels mitjans de suport adequats per facilitar-los la comunicació i la interacció bàsiques i essencials per a l'ús del servei o espai esmentat.

34.2 Els estudis de seguretat i els plans d'emergències dels espais i serveis han d'incloure els procediments d'avís i mitjans de suport a les persones amb discapacitat.

34.3 Reglamentàriament s'han de desenvolupar les condicions d'accessibilitat que estableix aquest article.

Art. 35. Condicions d'accessibilitat en la comunicació en activitats culturals, esportives i altres d'ús públic.

Les activitats culturals, d'oci i d'esport, tal com actes públics, conferències, cinemes, teatres, visites guiades o competicions esportives, han de preveure les condicions d'accessibilitat en la comunicació suficients per al gaudiment, la comprensió i la participació, si s'escau, de les persones amb discapacitat sensorial, d'acord amb el que es determini reglamentàriament segons el tipus d'activitat.

CAPÍTOL VII – Manteniment de l'accessibilitat

Art. 36. Conceptes generals

36.1 L'objecte d'aquest capítol és establir uns procediments de revisió, detecció de problemes i actuació perquè els espais, els serveis o les instal·lacions romanguin accessibles al llarg del temps i hi hagi un manteniment suficientment continuat d'aquells elements necessaris perquè les condicions d'accessibilitat no minvin o desapareguin.

36.2 El manteniment de l'accessibilitat ha de tenir caràcter preventiu i correctiu.

36.3 El manteniment preventiu de l'accessibilitat comprèn tot el conjunt d'actuacions periòdiques i planificades que cal fer per evitar el deteriorament dels elements implicats en les condicions d'accessibilitat i garantir-ne el funcionament òptim.

36.4 El manteniment correctiu de l'accessibilitat comprèn les actuacions no programades per solucionar les anomalies i/o els problemes de funcionament que puguin sorgir i provocar conflictes en les condicions d'accessibilitat dels elements afectats.

36.5 El pla de manteniment consisteix en el calendari d'actuacions programades que inclou la revisió dels elements físics i d'ús, les accions preventives concretes i el conjunt de prescripcions per al manteniment correctiu en els casos en què sigui necessari.

Art. 37. Manteniment als espais i edificis de titularitat pública

37.1 Les administracions responsables dels edificis i espais naturals i urbans d'ús públic, han de mantenir els elements que permeten l'accessibilitat, d'acord amb la normativa, en correcte estat i han de disposar d'un pla de manteniment segons l'article anterior.

37.2 Les intervencions de reforma i modificació dels espais d'ús públic i les activitats que s'hi programin, en cap cas poden suposar un menyscabament en les condicions d'accessibilitat prèvies.

37.3 Els plecs de clàusules dels contractes de manteniment de les infraestructures que facin les administracions públiques han d'establir la necessitat de tenir un pla que especifiqui les condicions de manteniment preventiu i correctiu pel que fa als elements que garanteixen les condicions d'accessibilitat adequades.

Art. 38. Manteniment als edificis i espais de titularitat privada

38.1 Correspon al titular de l'activitat o, en cas d'edificis d'ús privat, al propietari o comunitat de propietaris, el manteniment en correcte estat dels diferents elements que possibiliten el compliment de les

condicions d'accessibilitat establertes a la present llei i normativa que la desenvolupi, als espais d'ús públic o comunitari.

38.2 Les administracions públiques, en exercici de les seves facultats de gestió d'activitats i usos i atorgament, renovació o revocació de llicències, han d'establir els mecanismes oportuns de vigilància i control, denúncia i, si escau, sanció, per fer efectiu el paràgraf anterior.

Art. 39. Llibre de l'edifici

El llibre de l'edifici ha de contenir els requeriments en matèria d'accessibilitat, les solucions executades, les condicions d'ús i les accions necessàries perquè es mantinguin les condicions d'accessibilitat. En el cas dels edificis d'habitatges, aquesta informació s'ha d'incloure al manual d'ús i manteniment que forma part del Document d'especificacions tècniques.

Art. 40. Manteniment als mitjans de transport d'ús públic

Les administracions públiques i les empreses proveïdores de serveis públics de transport han d'incloure en els seus plans de gestió les actuacions necessàries per garantir el manteniment de les condicions d'accessibilitat que correspongui.

Art. 41. Manteniment als productes i serveis d'ús públic

41.1 Els propietaris i proveïdors de productes i serveis d'ús públic han d'adoptar les mesures oportunes per mantenir les condicions d'accessibilitat d'aquests.

CAPÍTOL VIII – Plans d'accessibilitat

Art. 42. Contingut dels plans

42.1 Les administracions públiques han d'elaborar plans d'accessibilitat que prevegin les actuacions necessàries perquè el territori, els edificis, els mitjans de transport, els productes, els serveis i la comunicació que siguin de la seva competència i siguin susceptibles d'ajustos raonables, assoleixin les condicions d'accessibilitat establertes en la present llei i la normativa que la desenvolupi.

42.2 Els plans d'accessibilitat, elaborats pels ens locals i pels departaments de la Generalitat, han de contenir una diagnosi de les condicions existents; determinar les actuacions necessàries per fer accessibles els àmbits esmentats en el paràgraf anterior de la seva competència; establir criteris de prioritat que permetin decidir quines actuacions executar en diferents períodes; definir les mesures de control, seguiment, manteniment i actualització necessàries per garantir que, un cop assolides les condicions d'accessibilitat, perdurin al llarg del temps, i establir el termini màxim per a la seva revisió, d'acord amb els criteris reglamentàriament establerts.

42.3 Cada municipi ha de tenir un pla d'accessibilitat municipal que ha d'incloure tots els àmbits i territoris de competència municipal. En cas que l'ens local ho consideri oportú, aquest Pla d'accessibilitat es pot integrar amb altres documents de naturalesa anàloga, ja siguin de tipus general, com ara el Pla d'actuació municipal, o de tipus sectorial, com el Pla de mobilitat urbana. El Pla d'accessibilitat municipal pot incorporar el Pla de manteniment dels espais i edificis de titularitat pública a què fa referència l'article 37 o fer referència al seu desenvolupament en documents específics, en funció de la complexitat del seu contingut.

42.4 Els municipis amb menys de 5.000 habitants, limítrofs entre sí, poden optar per redactar un pla d'accessibilitat conjunt d'àmbit supramunicipal. En aquest supòsit, correspon a cada un dels municipis l'aprovació del pla i l'execució de les actuacions que afectin el seu territori.

Art. 43. Execució i revisió dels plans

43.1 L'Administració de la Generalitat ha de destinar anualment una part del seu pressupost d'inversió directa a la supressió de les barreres existents en els edificis d'ús públic de la seva titularitat o sobre els quals disposi, per qualsevol títol, del dret d'ús.

43.2 Cada departament ha d'incloure a la seva memòria anual les actuacions destinades a aquest concepte, les quals s'han de recollir en un informe que s'ha de presentar al departament competent en matèria de promoció de l'accessibilitat.

43.3 Els ens locals han de destinar una part del seu pressupost anual a les actuacions de supressió de barreres previstes al pla d'accessibilitat respectiu i, si disposa de pla d'actuació municipal, aquest ha d'incloure aquestes actuacions.

43.4 El Pla d'accessibilitat ha de ser objecte de revisió quan es produeixi alguna de les circumstàncies següents:

- a) D'acord amb el termini previst al mateix pla.
- b) Quan s'aprovin modificacions legislatives que afecten significativament el seu contingut.
- c) Quan sigui necessari per al compliment dels seus objectius.

43.5 El Pla d'accessibilitat pot ser objecte de modificacions parcials incorporant noves actuacions o modificant la programació, en cas que es consideri necessari.

43.6 El Pla d'accessibilitat municipal també ha de ser revisat quan es produeixi una revisió global del planejament urbanístic general.

Art. 44. Publicitat i informació dels plans

44.1 Les administracions públiques han de fer públics els seus plans d'accessibilitat per Internet, o en cas de dificultat motivada, per qualsevol altre mitjà que en permeti l'accés a les persones interessades, així com a les entitats de representació dels col·lectius de persones amb discapacitat.

44.2 Les administracions locals han d'informar el departament competent en matèria de promoció de l'accessibilitat sobre l'aprovació dels plans d'accessibilitat i les seves revisions, així com de les dades que siguin requerides per efectuar el seguiment de la seva execució.

TÍTOL IV – TARGETA D'APARCAMENT PER A PERSONES AMB DISCAPACITAT

Art. 45. Conceptes generals

45.1 La targeta d'aparcament és el document que acredita el dret de vehicles que transporten persones amb discapacitat que en són titulars o de vehicles de transport adaptat a aturar i estacionar d'acord amb les condicions establertes reglamentàriament.

45.2 Les places d'aparcament reservades són espais d'aparcament destinats a l'ús de persones titulars d'aquesta targeta. Aquestes places han de tenir unes característiques, senyalització i dimensions adequades per a la seva funció i poden ser d'ús general o d'ús individual.

45.3 Les places d'aparcament reservades d'ús individual són els espais d'aparcament destinats per a l'ús d'una persona determinada titular de targeta d'aparcament que reuneix els requisits establerts reglamentàriament.

Art. 46. Beneficiaris de la targeta d'aparcament

Poden ser beneficiaris d'una targeta d'aparcament les persones amb discapacitat que superen el barem de mobilitat reduïda establert a l'annex 3 del Reial decret 1971/1999, de 23 de desembre, de procediment per al reconeixement, declaració i qualificació del grau de discapacitat, o norma que el substitueixi, o que compleixen altres requisits establerts reglamentàriament.

Art. 47. Àmbit d'aplicació

47.1 Els drets que acredita la targeta d'aparcament s'han d'aplicar a totes les persones que resideixen o circulen pel territori de Catalunya titulars de targetes d'aparcament que segueixen el model comunitari europeu uniforme establert segons la Recomanació 98/376/CE.

47.2 Les persones titulars d'una targeta d'aparcament expedida a Catalunya podran gaudir de les facilitats d'estacionament en altres comunitats autònomes, estats o regions de la Unió Europea, segons la normativa vigent.

Art. 48. Competències de les administracions públiques

48.1 El departament competent en matèria de promoció de l'accessibilitat de l'Administració de la Generalitat ha d'establir les modalitats de targetes d'aparcament, regular-ne la utilització i establir condicions de concessió de les places d'aparcament reservades d'ús individual en tot el territori de Catalunya.

48.2 L'Administració local ha de concedir la targeta d'aparcament a les persones amb discapacitat que la sol·licitin i puguin ser beneficiàries d'acord amb l'article 46, perquè puguin utilitzar les places d'aparcament reservades i gaudir dels drets d'aturada i estacionament del vehicle. Així mateix, l'Administració local pot establir condicions addicionals en la regulació de les places d'aparcament reservades d'ús individual.

48.3 L'Administració local ha de vetllar, mitjançant les accions de seguiment i vigilància que consideri oportunes, per evitar l'ús indegut de les targetes d'aparcament.

Art. 49. Registre de les targetes

49.1 Cada ens local que concedeixi i gestioni targetes d'aparcament ha de tenir un registre d'aquestes targetes i ha de facilitar al departament competent en matèria de promoció de l'accessibilitat les dades que li siguin requerides per al seguiment i control.

49.2 Les targetes s'han de numerar seguint els criteris de codificació que estableixi el departament competent en matèria de promoció de l'accessibilitat de forma comuna per a tot el territori de Catalunya.

49.3 Les diferents administracions han d'utilitzar els mecanismes adients per compartir les dades que siguin necessàries per a la seva gestió, garantint la protecció de les dades de caràcter personal.

Art. 50. Ús de la targeta

50.1 La targeta d'aparcament és personal, intransferible i no es vàlida la seva reproducció.

50.2 Es considera ús indegut de la targeta d'aparcament el fet d'utilitzar una targeta d'aparcament en absència de la persona titular, utilitzar una targeta reproduïda, amb dades manipulades o falsificada.

50.3 L'ús indegut de la targeta pot comportar la instrucció d'un expedient sancionador d'acord amb el règim sancionador establert al títol VI d'aquesta llei, sens perjudici que pugui ser constitutiu d'altres infraccions de caràcter administratiu o penal.

TÍTOL V – MESURES DE FOMENT, GESTIÓ I INTERVENCIÓ ADMINISTRATIVA

Art. 51. Ajuts

51.1 L'Administració de la Generalitat, d'acord amb les possibilitats pressupostàries, ha de destinar en cada exercici partides finalistes per a actuacions de promoció de l'accessibilitat i de supressió de barreres existents.

51.2 Poden ser beneficiaris d'aquestes mesures de foment les persones físiques o jurídiques i els ens locals.

51.3 En el cas de programes específics destinats a finançar actuacions dels ens locals, podran gaudir-ne aquells ens locals que prèviament tinguin aprovat el corresponent pla municipal d'accessibilitat, d'acord amb el que s'estableix a l'article 42, i tindran prioritat en la concessió dels ajuts les actuacions contingudes en el pla d'accessibilitat.

51.4 Els departaments de la Generalitat, en l'àmbit de les seves competències, han de determinar l'assignació i la gestió dels recursos a què fa referència aquest article.

51.5 Cada departament ha d'incloure a la seva memòria anual les actuacions destinades a aquest concepte, les quals s'han de recollir en un informe que s'ha de traslladar al departament competent en matèria de promoció de l'accessibilitat.

Art. 52. Mesures de promoció

52.1 Les administracions públiques han de promoure mesures de suport i establir mesures d'acció positiva a favor de les persones amb discapacitat per a l'eliminació de les barreres.

52.2 Les administracions públiques han de facilitar i promoure el desenvolupament de sistemes i tecnologies que permetin més accessibilitat, autonomia i seguretat, especialment amb relació a l'ús de la via pública.

Art. 53. Supressió de barreres existents als edificis d'habitatges

53.1 Les comunitats de propietaris sotmeses al règim de propietat horitzontal poden exigir la constitució de servituds permanents sobre elements d'ús privatiu diferents de l'habitatge estricte si són indispensables per a l'execució dels acords de supressió de barreres arquitectòniques adoptats per la junta i els espais ocupats per la servitud no inutilitzen funcionalment les finques afectades. En aquest supòsit, la comunitat ha de rescabalar els danys i el menyscabament que causin en els elements privatis o comuns afectats.

53.2 Previ acord i a instància de la comunitat de propietaris, en el cas que el propietari de l'element privatiu no permeti l'execució de les obres o la constitució de la servitud, les administracions públiques poden exercir la potestat expropiadora quan aquesta actuació sigui imprescindible perquè l'accés als habitatges des de la via pública tingui unes condicions d'accessibilitat adequades a les persones que hi resideixen. Quan s'apliqui aquesta mesura, la comunitat de propietaris serà la beneficiària i haurà d'indemnitzar les persones afectades per l'expropiació i costejar les obres. S'han d'establir per reglament les condicions per aplicar aquest supòsit.

Art. 54. Autorització d'obres per a la supressió de barreres en edificis existents

Els elements necessaris per a la instal·lació d'ascensors en edificis existents, inclosos vestíbuls, replans i accessos als habitatges, així com aquells altres que tinguin per finalitat la supressió de barreres arquitectòniques, no són computables als efectes d'ocupació de sòl, volum edificable ni distàncies mínimes a contigus en els supòsits i condicions que preveu la legislació urbanística.

Art. 55. Intervenció administrativa en els edificis d'habitatges

55.1 Sens perjudici de la legislació civil catalana, en el cas que els propietaris o titulars d'un dret possessori sobre l'habitatge, o les persones amb qui conviuen, pateixin alguna discapacitat i no obtinguin l'acord de la comunitat o l'autorització del propietari per realitzar obres d'accessibilitat, poden instar la intervenció del departament competent en matèria de promoció de l'accessibilitat, per tal que adopti les mesures necessàries que garanteixin els seus drets, mitjançant el procediment i en els termes establerts reglamentàriament. En tot cas, el procediment esmentat ha de garantir l'audiència de les persones interessades.

55.2 En el procediment previst en aquest article, l'administració actuant ha de tenir en compte la normativa vigent sobre accessibilitat i també la proporcionalitat entre les obres i la causa que les motiva.

55.3 Per a la realització de les obres previstes a aquest article la persona interessada pot sol·licitar els ajuts o subvencions disponibles.

55.4 La intervenció administrativa del departament competent en matèria d'accessibilitat es durà a terme sens perjudici de l'obligatorietat de tramitar les llicències i els permisos d'obra que siguin preceptius

Art. 56. Informació i assessorament

El departament competent en matèria de promoció de l'accessibilitat ha de facilitar a les persones amb discapacitat, agents socials i altres persones que ho requereixin, l'assessorament i la informació referent a l'àmbit de l'accessibilitat i l'adequació dels mitjans de suport a les necessitats específiques.

Art. 57. Campanyes educatives i formació

57.1 La Generalitat de Catalunya, en el marc de les seves competències, ha de realitzar campanyes informatives i educatives orientades a conscienciar de la importància d'assolir els objectius d'accessibilitat en tots els àmbits, adreçades a la població en general i als empresaris, projectistes, dissenyadors i estudiants dels ensenyaments universitaris tècnics relacionats amb l'accessibilitat en particular.

57.2 Les administracions públiques han de dur a terme les mesures de formació necessàries perquè els gestors i tècnics que hi prestin servei tinguin els coneixements adequats en matèria d'accessibilitat.

Art. 58. L'accessibilitat en els plans d'estudi

La Generalitat de Catalunya, en l'àmbit de les seves competències, ha de vetllar perquè els plans d'estudis dels diferents ensenyaments universitaris i de formació professional relacionats amb el territori, l'edificació, els mitjans de transport, els productes, els serveis i la comunicació incorporin els continguts que garanteixin el coneixement en l'accessibilitat i el disseny per a tothom.

TÍTOL VI – MESURES DE CONTROL

Art. 59. Control administratiu previ

59.1 La concessió de visats, llicències i autoritzacions s'ha de subjectar als preceptes d'aquesta llei i la seva normativa de desenvolupament.

59.2 La verificació del compliment dels paràmetres d'accessibilitat establerts a la normativa s'efectuarà pel mateix procediment i pel mateix òrgan o unitat que ha de resoldre els tràmits administratius corresponents per concedir visats, autoritzacions o llicències, o per aquelles entitats que tinguin atribuïda la gestió.

59.3 Són instruments bàsics del control i han d'exigir el compliment de les normes d'accessibilitat els següents:

a) Els visats i altres documents d'idoneïtat dels projectes i documentacions tècniques que tinguin per objecte comprovar la correcció i integritat formal del seu contingut, efectuats pels col·legis professionals competents, tant si s'efectuen amb caràcter obligatori com si tenen caràcter voluntari.

b) Les llicències i autoritzacions atorgades per les administracions públiques o per aquells organismes als quals s'hagi encomanat la gestió.

c) Els plecs de condicions tècniques dels contractes administratius, els quals han de contenir les clàusules específiques necessàries per al compliment de les normes d'accessibilitat.

d) Els plans de desplaçament d'empresa o plans de mobilitat als centres de treball objecte de control per part de l'Administració pública.

59.4 En el cas d'activitats sotmeses al règim de comunicació prèvia, els documents que subscriuïn els interessats han d'incloure l'acreditació o declaració responsable del compliment de les condicions establertes per la normativa d'accessibilitat vigent.

Art. 60. Control administratiu posterior

60.1 Les administracions públiques competents per efectuar actuacions de control posterior han de comprovar el compliment de la normativa d'accessibilitat. Així mateix, el departament competent en matèria de promoció de l'accessibilitat també pot efectuar actuacions de control posterior en el marc de les seves funcions i crear comissions interadministratives per a aquesta finalitat.

60.2 En cas de realització d'obres arquitectòniques que no s'ajustin al projecte autoritzat i que puguin incomplir les condicions d'accessibilitat, sens perjudici de l'aplicació del règim sancionador corresponent, s'ha d'instruir el procediment establert per la legislació vigent perquè la persona interessada adopti les mesures necessàries per adequar-les a la normativa d'accessibilitat.

60.3 Els fets constatats en l'exercici de la funció inspectora tenen valor probatori quan es formalitzin en un document públic, en el qual cal fer constar, com a mínim, les dades següents:

- a) La data, l'hora i el lloc de les actuacions.
- b) La identificació de la persona que actua en funcions inspectores.
- c) La identificació de l'entitat, el servei o l'edifici inspeccionat, el nom de la persona en presència de la qual s'efectua la inspecció i la descripció del vincle o la relació que aquesta persona té amb l'objecte de la inspecció.
- d) La descripció dels fets i les circumstàncies materials i formals que hi concorren, així com de la infracció o infraccions que es poden estar cometent, deixant constància del precepte que es pot entendre vulnerat per cadascuna de les accions o les omissions que es constaten durant la inspecció.

Art. 61. Denúncies

61.1 Tothom que tingui coneixement de l'existència d'alguna infracció de l'ordenament en matèria d'accessibilitat pot interposar denúncia davant de l'òrgan competent.

61.2 Quan el denunciador no pugui determinar l'òrgan davant del qual s'ha d'interposar la denúncia, podrà presentar-la al departament competent en matèria de promoció de l'accessibilitat per a la seva tramitació.

Art. 62. Solucions alternatives

Quan circumstàncies específiques no permetin que un espai, servei o instal·lació pugui assolir el compliment estricte de la normativa vigent sense requerir mitjans tècnics i econòmics desproporcionats, les administracions públiques que hagin d'atorgar llicències i autoritzacions de qualsevol tipus poden acceptar solucions alternatives. El reglament que desenvolupi aquesta llei ha d'establir en quins supòsits i amb quines limitacions es poden acceptar aquestes solucions alternatives i en quins casos és preceptiu un informe favorable del departament competent en matèria de promoció de l'accessibilitat.

TÍTOL VII. RÈGIM SANCIONADOR

Art. 63. Infraccions

63.1 Constitueixen infraccions administratives en matèria d'accessibilitat les accions i omissions tipificades i sancionades per aquesta llei i pel règim sancionador bàsic estatal.

63.2 Les infraccions es classifiquen en lleus, greus i molt greus, segons la naturalesa del deure infringit i l'entitat del dret afectat, d'acord amb el que estableix aquesta llei.

63.3 Si els fets succeïts constitueixen una infracció prevista en una norma sectorial, el règim sancionador aplicable és el previst en la norma esmentada.

Art. 64. Tipificació de les infraccions

64.1 Tenen la consideració d'infraccions lleus:

- a) L'incompliment de les disposicions que obliguen a adoptar normes internes per garantir els drets de les persones amb discapacitat en les empreses, els centres de treball o les oficines d'atenció al públic.
- b) No adoptar les exigències d'accessibilitat i/o els ajustos raonables que estableix aquesta llei i les normes que la desenvolupin, però que no impedeixen la utilització de l'espai, l'equipament, l'habitatge, el mitjà de transport o el servei per persones amb discapacitat de manera segura.
- c) L'absència dels mitjans de senyalització necessaris per identificar els elements o itineraris accessibles.
- d) No disposar dels documents preceptius establerts en aquesta llei.
- e) La manca de manteniment d'aquells elements necessaris per garantir les condicions d'accessibilitat previstes en aquesta llei i les normes que la desenvolupin, quan no generen situacions de risc o perill.
- f) Obstaculitzar l'acció dels serveis d'inspecció o de les autoritats competents en actuacions de control o dels seus agents.
- g) L'ús indegut d'una targeta d'aparcament per a persones amb discapacitat.

h) L'incompliment dels deures i obligacions formals i materials que preveu aquesta llei, sempre que no tingui el caràcter d'infracció greu o molt greu.

64.2 Tenen la consideració d'infraccions greus:

a) Els actes discriminatoris o omissions que comportin directament o indirectament un tracte menys favorable a la persona amb discapacitat en relació amb una altra persona que es trobi en situació anàloga o comparable.

b) La imposició, la pressió o l'amenaça a la persona amb discapacitat o sobre altres persones físiques o jurídiques perquè renunciïn als seus drets, així com qualsevol acte de represàlia o venjança per l'exercici d'una acció legal en l'àmbit de l'accessibilitat.

c) L'incompliment de les exigències d'accessibilitat i/o de les mesures d'ajustos raonables que estableix aquesta llei i les normes que la desenvolupin que obstaculitzin o limitin l'accés de les persones amb discapacitat al territori, a l'edificació, als transports, als productes, als serveis i a les comunicacions.

d) La manca de manteniment d'aquells elements necessaris per garantir les condicions d'accessibilitat previstes en aquesta llei i les normes que la desenvolupin, que pugui generar situacions de risc o perill.

e) L'incompliment d'un requeriment administratiu específic que formulin els òrgans administratius competents per al compliment de les exigències d'aquesta llei i les normes que la desenvolupin, llevat del que s'estableix a l'article 72.

f) L'obstrucció o la negativa a facilitar la informació sol·licitada per les autoritats competents o pels seus agents per al compliment de les funcions d'informació, vigilància, investigació, inspecció, tramitació i execució en els termes previstos en aquesta llei i les normes que la desenvolupin.

g) L'incompliment per part de les persones obligades en tot allò que es refereix a l'elaboració dels plans especials d'actuació per a la implantació dels requisits d'accessibilitat i la no-discriminació de les persones amb discapacitat.

h) L'incompliment, en la proporció mínima requerida, de la reserva d'habitatges per a persones amb discapacitat prevista al capítol II del títol III.

i) La comissió de la mateixa falta lleu, per tres vegades en el termini d'un any, a excepció de les infraccions per ús indegut de la targeta d'aparcament per a persones amb discapacitat.

64.3 Tenen la consideració d'infraccions molt greus:

a) Tota conducta d'assetjament relacionada amb la discapacitat d'una persona, que tingui com a objectiu o conseqüència atemptar contra els seus drets fonamentals, contra la seva dignitat o crear un entorn intimidador, hostil, degradant, humiliant o ofensiu.

b) Qualsevol forma de pressió exercida sobre les autoritats en l'exercici de les potestats administratives que s'exerceixin en compliment de les exigències d'aquesta llei.

c) L'incompliment reiterat dels requeriments administratius específics que formulin els òrgans competents per al compliment de les prescripcions d'aquesta llei o de la normativa de desenvolupament.

d) Les accions o omissions que, en desatendre les instruccions donades per les administracions públiques, generin situacions de riscos o danys per a la integritat física, psíquica o per a la salut de les persones amb discapacitat.

e) Les conductes qualificades com a greus quan els seus autors hagin actuat moguts, a més, per odi o menyspreu racial o ètnic, de gènere, orientació sexual, edat, discapacitat greu o no-possibilitat de representar-se a si mateix.

f) L'incompliment de les exigències d'accessibilitat i/o de les mesures d'ajustos raonables que estableix aquesta llei i les normes que la desenvolupin que impedeixi el lliure accés i la utilització segura i sense perill de les persones amb discapacitat al territori, a l'edificació, als transports, als productes, als serveis i a les comunicacions.

g) L'incompliment per part de les persones obligades de les normes legals sobre accessibilitat que impedeixi o dificulti greument l'exercici dels drets fonamentals i el gaudiment de les llibertats públiques per les persones amb discapacitat.

h) La comissió de tres faltes greus en el termini d'un any.

Art. 65. Sancions

Les infraccions són sancionades amb multes que van des d'un mínim de 301 euros fins a un màxim de 300.000 euros, d'acord amb la taula següent:

a) Infraccions lleus: des d'un mínim de 301 euros fins a un màxim de 6.000 euros.

b) Infraccions greus: des d'un mínim de 6.001 euros fins a un màxim de 30.000 euros.

c) Infraccions molt greus: des d'un mínim de 30.001 euros fins a un màxim de 300.000 euros.

Art. 66. Criteris de graduació de les sancions

66.1 Per concretar les sancions que sigui procedent imposar i, si escau, per graduar-ne la quantia, les autoritats competents han de mantenir la proporció adequada entre la gravetat del fet constitutiu de la infracció i la sanció o les sancions aplicades, considerant especialment els criteris següents:

- a) Intencionalitat de la persona infractora.
 - b) Negligència de la persona infractora.
 - c) Fraus o connivència.
 - d) Incompliment dels advertiments previs.
 - e) Xifra de negocis o ingressos de l'empresa o entitat.
 - f) Nombre de persones afectades.
 - g) Permanència o transitorietat de les repercussions de la infracció.
 - h) Reincidència, per comissió en el termini d'un any de més d'una infracció de la mateixa naturalesa quan així hagi estat declarat mitjançant resolució ferma.
 - i) Alteració social produïda per la realització de conductes discriminatòries i d'encalçament, l'incompliment de les exigències d'accessibilitat i d'eliminació d'obstacles i de realitzar ajustos raonables.
 - j) Benefici econòmic que s'hagués generat per a la persona autora de la infracció.
 - k) Reconeixement, disculpa o accions reparadores efectuades per part del causant.
 - l) Afectació a persones especialment vulnerables o amb risc acusat d'exclusió social, com són les dones amb discapacitat, els infants amb discapacitat, les persones amb més necessitats de suport per a l'exercici de la seva autonomia o per a la presa lliure de decisions i les que pateixen un major risc d'exclusió social per raó de la seva discapacitat, així com les persones amb discapacitat que viuen habitualment al medi rural.
- 66.2 Quan de la comissió d'una infracció se'n derivi necessàriament la comissió d'altra o d'altres, s'ha d'imposar la sanció corresponent a la infracció més greu.

Art. 67. Sancions accessòries

67.1 La comissió de tres infraccions per ús indegut de la targeta d'aparcament en un període d'1 any pot comportar, addicionalment, la sanció econòmica corresponent, la retirada de la targeta i la suspensió dels seus efectes durant un període de 12 a 24 mesos. La duració de la retirada s'ha de determinar d'acord amb els criteris de graduació de les sancions establerts a l'article 66.

67.2 Quan les infraccions siguin greus o molt greus, els òrgans competents podran proposar, a més de la sanció que correspongui, la prohibició de concórrer en procediments d'atorgament o de rebre ajuts oficials consistents en subvencions o de qualsevol altre ajut en el sector de l'activitat de l'àmbit en què es produeix la infracció, que siguin promoguts o hagin estat concedits per l'administració sancionadora, per un període màxim d'un any, en el cas de les greus, i de dos, en el cas de les molt greus.

67.3 Quan les infraccions siguin molt greus, els òrgans competents podran proposar, a més de la sanció que resulti procedent, la supressió, cancel·lació o suspensió total o parcial d'ajuts oficials concedits per l'administració sancionadora, consistents en subvencions i qualssevol altres que la persona sancionada tingués reconeguts o hagués sol·licitat dins el sector d'activitat en l'àmbit del qual es produeix la infracció.

67.4 La comissió d'una infracció molt greu per les institucions que presten serveis socials podrà comportar addicionalment la inhabilitació per a l'exercici de les activitats de prestació de serveis socials, tant per a les persones físiques com jurídiques, per un termini màxim de cinc anys.

Art. 68. Compliment de les obligacions en matèria d'accessibilitat

L'abonament de les sancions imposades d'acord amb les prescripcions d'aquesta llei no eximeix les persones responsables del compliment de totes les exigències en matèria d'accessibilitat que imposa la normativa. La persona, la comunitat, l'entitat o l'empresa sancionades han de presentar a l'organisme competent, si escau, la proposta de restitució que indiqui les dates per dur-la a terme. Finalitzat el termini, un cop realitzada la inspecció corresponent, es podrà incoar un nou expedient en cas de persistència de les causes objecte de sanció.

Art. 69. Subjectes responsables

69.1 Aquesta llei s'aplica als responsables de la infracció, a les persones físiques o jurídiques, que incorrin en les accions o omissions tipificades com a infraccions en la present llei.

69.2 La responsabilitat és solidària quan siguin diverses persones les responsables i no sigui possible determinar el grau de participació de cadascuna d'elles en la comissió de la infracció.

69.3 Són responsables subsidiàries o solidàries les persones físiques o jurídiques per l'incompliment de les obligacions que comportin el deure de prevenir la infracció administrativa comesa per altres.

Art. 70. Persones interessades

70.1 Les persones amb discapacitat, les seves famílies i les organitzacions representatives i associacions en les quals s'integren tenen la consideració d'interessades en aquests procediments, d'acord amb el que estableix l'article 31 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

70.2 Contra l'acord d'arxiu de les actuacions o la resolució desestimatòria, expressa o tàcita de la denúncia o posada en coneixement de l'Administració de possibles infraccions previstes en aquesta llei, les organitzacions i associacions esmentades estaran legitimades per interposar els recursos o, si escau, les accions que considerin procedents com a representants d'interessos socials.

70.3 La legitimació activa atorgada a les organitzacions i associacions esmentades en cap cas pot suposar tracte preferent quan siguin denunciades o se les consideri presumptes infractores per l'administració competent.

Art. 71. Procediment sancionador

71.1 Les infraccions i sancions en matèria d'accessibilitat es regeixen pel procediment sancionador establert a la normativa d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat.

71.2 Quan l'òrgan competent, dins el transcurs de la fase d'instrucció, consideri que la potestat sancionadora en relació amb la presumpta conducta infractora correspongui a una altra administració pública, ha de posar aquest fet en coneixement d'aquesta i li ha de trametre l'expedient corresponent.

71.3 En la mateixa fase d'instrucció, si s'aprecia la presumpta existència d'un possible delictes o falta, cal trametre les actuacions al ministeri fiscal i suspendre l'expedient fins que l'autoritat judicial prengui la resolució corresponent.

71.4 Abans d'iniciar un procediment sancionador per infraccions relatives a l'incompliment de les exigències d'accessibilitat i/o de les mesures d'ajustos raonables, així com a la manca de manteniment dels elements necessaris per garantir les condicions d'accessibilitat, l'administració competent pot requerir formalment a l'interessat perquè esmeni la irregularitat, atorgant-li un termini a tal efecte. En cas que l'interessat no compleixi amb el requeriment, s'ha d'incoar el procediment sancionador corresponent.

Art. 72. Òrgans competents

72.1 Són òrgans competents per a la incoació i resolució dels expedients sancionadors emparats per aquesta llei:

- a) L'alcalde o alcaldessa del municipi on tingui lloc la infracció pel que fa a les faltes lleus derivades de l'ús indegut d'una targeta d'aparcament.
- b) L'alcalde o alcaldessa del municipi que hagi expedit la targeta d'aparcament pel que fa a la sanció accessòria establerta a l'article 68.1.
- c) La persona titular de la Secretaria General del departament de la Generalitat competent en matèria de promoció de l'accessibilitat, pel que fa a les faltes lleus no incloses en el punt anterior i a les faltes greus.
- d) La persona titular del departament de la Generalitat competent en matèria de promoció de l'accessibilitat, pel que fa a les faltes molt greus.
- e) La imposició de sancions per faltes molt greus d'import superior a 200.000 euros correspon al Govern de la Generalitat, mitjançant acord.

72.2 En el cas que els fets puguin ser constitutius d'una infracció prevista en una altra norma sectorial, els òrgans competents són els previstos en la norma esmentada d'acord amb el que es disposa a l'article 63.3.

72.3 La instrucció dels expedients ha de ser realitzada pels òrgans que tenen atribuïda aquesta funció en les estructures orgàniques de cada departament competent per raó de la matèria o ens local i, si no n'hi ha, l'òrgan que designi la persona titular de la Secretaria General o l'alcalde o alcaldessa.

72.4 Els òrgans competents per resoldre els procediments sancionadors també ho són per ordenar en el mateix procediment les mesures de restauració de la realitat física alterada. Si les mesures de restauració s'adopten en procediments separats dels sancionadors, els òrgans competents per ordenar-les són el director o directora general competent en la matèria.

72.5 Sens perjudici del que disposen els punts anteriors, el departament competent en matèria de promoció de l'accessibilitat pot dur a terme les actuacions prèvies a la fase d'instrucció dels expedients sancionadors que siguin competència de la Generalitat.

Art. 73. Publicitat de les resolucions sancionadores

La resolució ferma en via administrativa per faltes greus o molt greus podrà fer-se pública si així ho decideix l'autoritat administrativa que l'hagi dictat, per a la qual cosa és necessari comptar, amb caràcter previ, amb l'oportú informe de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

Art. 74. Prescripció d'infraccions i sancions

74.1 Les infraccions lleus prescriuen a l'any; les greus, als tres anys, i les molt greus, als quatre anys.

74.2 Les sancions imposades per faltes lleus prescriuen a l'any; les imposades per faltes greus, als quatre anys, i les imposades per faltes molt greus, als cinc anys.

Art. 75. Deure de col·laboració

Totes les persones físiques i jurídiques tenen el deure de facilitar la tasca dels òrgans i autoritats per a l'aplicació del que es disposa en aquesta llei, aportant totes les dades relacionades amb l'objecte del procediment que els siguin sol·licitades per a l'esclariment dels fets. També han de facilitar, previ avís, l'accés a les seves dependències, llevat que aquestes coincideixin amb el seu domicili, cas en què caldrà l'obtenció del consentiment exprés o l'autorització judicial corresponent.

Art. 76. Destinació de les sancions

L'administració pública actuant en matèria sancionadora ha de destinar els ingressos derivats de la imposició de les sancions previstes en aquesta llei a actuacions relacionades amb la promoció de l'accessibilitat i supressió de barreres existents en l'àmbit de la seva competència.

TÍTOL VIII. CONSELL PER A LA PROMOCIÓ DE L'ACCESSIBILITAT

Art. 77. Definició

El Consell per a la Promoció de l'Accessibilitat és l'òrgan col·legiat de participació externa i de consulta en matèria d'accessibilitat i es troba adscrit al departament competent en aquesta matèria.

Art. 78. Composició

78.1 La Presidència del Consell correspon a la persona titular del departament competent en matèria de promoció de l'accessibilitat.

78.2 La vicepresidència del Consell correspon al secretari o secretària general del departament competent en matèria de promoció de l'accessibilitat, o a la persona titular de l'òrgan competent en aquesta matèria, amb rang de secretari/ària sectorial o director/a general.

78.3 El Consell està integrat per representants de l'Administració de la Generalitat, de l'Administració local, de les entitats que agrupen els diferents col·lectius de persones amb discapacitat i per experts en l'àmbit de l'accessibilitat.

Art. 79. Funcions

El Consell té funcions d'assessorament, informació, proposta de criteris d'actuació i foment del que s'estableix en aquesta llei, com també aquelles altres que se li atribueixin reglamentàriament.

Art. 80. Desplegament reglamentari

Reglamentàriament s'ha de regular la composició, les funcions i l'organització del Consell per a la Promoció de l'Accessibilitat, d'acord amb el que s'estableix en aquest títol i tenint en compte la normativa sobre òrgans col·legiats de la Generalitat.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Disposició addicional primera. Plans d'accessibilitat

1 Les administracions públiques han de revisar els seus plans d'accessibilitat per adequar-los al contingut de la present llei en un termini de quatre anys des de l'entrada en vigor del reglament que la desenvolupi, sense que aquest fet comporti deixar d'executar actuacions corresponents als plans vigents. En cas que no disposin d'aquest pla, han d'elaborar-lo en un termini de tres anys des de l'entrada en vigor del reglament que desenvolupi la present llei.

2 Els municipis han d'executar els plans d'accessibilitat en els terminis següents, a comptar des de l'entrada en vigor del reglament que desenvolupi aquesta llei:

10 anys, els municipis de més de 50.000 habitants.

15 anys, els municipis que tenen entre 20.000 i 50.000 habitants.

20 anys, els municipis de menys de 20.000 habitants.

Disposició addicional segona. Incorporació de mecanismes en el planejament urbanístic per facilitar la instal·lació d'ascensors

1 El planejament urbanístic general ha d'incorporar les determinacions oportunes per possibilitar la instal·lació d'ascensors segons la legislació sectorial aplicable en edificis preexistents, tenint en compte les condicions que estableix la legislació urbanística.

2 Les revisions de planejament urbanístic general que s'aprovin inicialment a partir de l'entrada en vigor de la present llei han d'incorporar les determinacions a què fa referència l'apartat 1, d'acord amb les característiques de cada municipi.

3 Mentre el planejament urbanístic general no inclogui les determinacions a què fa referència l'apartat 1, a l'efecte de donar una resposta àgil i eficaç a les sol·licituds d'intervenció en edificis preexistents per a la instal·lació d'ascensors que no s'ajusti al planejament urbanístic aplicable, els ajuntaments han de tramitar una modificació puntual del planejament urbanístic vigent per incorporar les determinacions esmentades. La modificació s'ha de tramitar i aprovar definitivament en el termini màxim de dos anys des de l'entrada en vigor d'aquesta llei o, en el cas que amb anterioritat es presenti una sol·licitud d'intervenció, en el termini de quatre mesos des de la seva presentació.

Disposició addicional tercera. Atribució de la funció inspectora en matèria d'accessibilitat al personal de l'òrgan competent en matèria de promoció d'accessibilitat i al personal inspector de la Generalitat en matèria de serveis socials

1 Les funcions públiques d'inspecció i control amb la consideració d'autoritat poden ser atribuïdes a les persones adscrites a l'òrgan competent en matèria de promoció d'accessibilitat, en els termes de l'article 89 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.

2 Sens perjudici de la previsió anterior, es faculta també el personal inspector en matèria de serveis socials, regulat a la Llei 16/1996, de 27 de novembre, reguladora de les actuacions inspectores i de control en matèria de serveis socials i de modificació del Decret legislatiu 17/1994, de 16 de novembre, pel qual s'aprova la refosa de les lleis 12/1983, 26/1985 i 4/1994, en matèria d'assistència i serveis socials, per dur a terme les actuacions inspectores i de control de les obligacions establertes en aquesta llei.

Disposició addicional quarta. Comunicació de dades de caràcter personal

Les administracions públiques i altres organismes prestadors de serveis públics han de col·laborar i estan obligats a facilitar la informació requerida per l'administració competent. Les dades personals necessàries que l'administració actuant requereixi per a l'exercici de les competències que determina aquesta llei es poden comunicar sense el consentiment de la persona afectada.

Disposició addicional cinquena. Procediments sancionadors en matèria de drets i deures de les persones usuàries de gossos d'assistència

El règim sancionador previst en el títol VI de la present llei no és d'aplicació al règim de drets i deures que preveu la Llei 19/2009, de 26 de novembre, de l'accés a l'entorn de les persones acompanyades de gossos d'assistència, que es regeix pel seu propi règim sancionador.

Disposició addicional sisena. Infraccions i sancions en l'àmbit del treball

Les discriminacions en el treball per raó de discapacitat, així com les infraccions relatives a l'adaptació de les condicions de treball per raons de seguretat i salut laboral, se sancionaran de conformitat amb el text refós de la Llei d'infraccions i sancions en l'ordre social, aprovada pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, tant pel que fa als tipus d'infracció com al procediment aplicable.

Disposició addicional setena. Consell per a la Promoció de l'Accessibilitat

1 El Consell per a la Promoció de l'Accessibilitat i la Supressió de Barreres Arquitectòniques regulat al títol V de la Llei 20/1991, de 25 de novembre, de promoció de l'accessibilitat i de supressió de barreres arquitectòniques resta substituït pel Consell per a la Promoció de l'Accessibilitat establert al títol VIII d'aquesta llei.

2 Fins que no s'aprovi la normativa reglamentària reguladora d'aquest consell, aquest es regirà per les disposicions del Decret 135/1995, de 24 de març, de desplegament de la Llei 20/1991, de 25 de novembre, de promoció de l'accessibilitat i de supressió de barreres arquitectòniques, i d'aprovació del Codi d'accessibilitat, en tot allò que no s'oposi o contradigui aquesta llei

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Disposició transitòria. 1a. Normativa vigent

Mentre no s'aprovin les disposicions reglamentàries per al desplegament d'aquesta llei, continuen vigents, en tot allò que no s'hi oposi, el Decret 135/1995, de 24 de març, de desplegament de la Llei 20/1991, de 25 de novembre, de promoció de l'accessibilitat i de supressió de barreres arquitectòniques, i d'aprovació del Codi d'accessibilitat, i el Decret 97/2002, de 5 de març, sobre la targeta d'aparcament per a persones amb disminució i altres mesures adreçades a facilitar el desplaçament de les persones amb mobilitat reduïda.

Disposició transitòria. 2a. Adaptació al que disposa aquesta llei

Els plans, les normes, les ordenances i altres disposicions de les administracions públiques de Catalunya quan siguin objecte de revisió, s'han d'adaptar al que disposa la present llei i el reglament que la desenvolupi, sens perjudici del seu obligat compliment un cop aquests darrers hagin entrat en vigor.

Disposició transitòria. 3a. Disposicions relatives als espais urbans i a les edificacions

1 Es consideren espais urbans existents aquells que siguin objecte d'urbanització o disposin d'ordenació detallada establerta per planejament aprovat definitivament, abans de l'entrada en vigor del decret de desplegament a què fa referència la disposició final tercera.

2 Es consideren edificis existents aquells construïts amb llicència o autorització sol·licitada abans de l'entrada en vigor del decret de desplegament a què fa referència la disposició final tercera.

DISPOSICIONS DEROGATÒRIES

Disposició derogatòria 1a

Es deroga la Llei 20/1991, de 25 de novembre, de promoció de l'accessibilitat i de supressió de barreres arquitectòniques i el Decret legislatiu 6/1994, de 13 de juliol, pel qual s'adequa la Llei 20/1991, de 25 de novembre, de promoció de l'accessibilitat i de supressió de barreres arquitectòniques a la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Disposició derogatòria 2a

Resten derogades totes les disposicions de rang normatiu igual o inferior que s'oposin o contradiguin aquesta llei.

DISPOSICIONS FINALS

Disposició final 1a. Modificació de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials

1 Es modifica l'article 71 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, que resta redactat de la manera següent:

“Article 71. Règim d'autorització administrativa i comunicació prèvia

71.1 Les entitats d'iniciativa privada, d'acord amb el que s'estableixi per reglament, han de sol·licitar l'autorització o presentar la comunicació prèvia per iniciar, modificar o cessar una activitat de serveis socials. En tot cas, s'ha de sol·licitar autorització per iniciar, modificar o cessar en l'activitat dels serveis socials que requereixen un establiment per a la seva prestació.

71.2 L'autorització administrativa dels serveis de titularitat privada correspon al departament competent en matèria de serveis socials, i té com a finalitat garantir el compliment dels requisits que estableixen la normativa de serveis socials i la normativa sectorial aplicable.

La comunicació prèvia permet l'inici, la modificació o el cessament de la prestació del servei des del moment de la presentació i faculta el departament competent en matèria de serveis socials per verificar el compliment dels requisits que estableixen la normativa de serveis socials i la normativa sectorial aplicable.

L'autorització administrativa o la comunicació prèvia comporten la inscripció d'ofici en el Registre d'Entitats, Serveis i Establiments Socials. S'han d'establir per reglament les dades que han de constar en el registre esmentat amb relació a les entitats i els serveis.

71.3 L'autorització i la comunicació prèvia resten supeditades al compliment dels requisits a què fa referència l'apartat 2, que en tot cas han d'incloure els aspectes relatius a:

- a) Les condicions materials, de seguretat i d'equipament exigibles als serveis en funció de la naturalesa.
- b) Les condicions d'edificació, emplaçament i condicionament dels serveis i dels establiments.
- c) Els requisits quant a la titulació del personal, el nombre de treballadors necessaris, que ha de ser suficient en funció del nombre de persones, les necessitats que s'han d'atendre i el grau d'ocupació del servei.

d) La presentació d'una memòria i d'un pla d'actuació en què s'especifiqui el règim d'intervenció, la manera de desenvolupar els programes d'atenció, i la metodologia i els procediments d'execució."

2 Es modifica l'article 73 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, que resta redactat de la manera següent:

"Article 73. Revocació i suspensió de l'autorització o pèrdua dels drets derivats de la comunicació prèvia.

73.1 L'autorització administrativa o els drets derivats de la comunicació prèvia estan subjectes al compliment permanent dels requisits que es van exigir per obtenir-la o per poder iniciar, modificar l'activitat o cessar-hi.

73.2 L'incompliment dels requisits esmentats pot comportar que es revoqui l'autorització administrativa o el reconeixement dels drets que es deriva de la comunicació prèvia, un cop resolt prèviament el procediment corresponent.

73.3 L'autorització administrativa o el reconeixement dels drets que es deriva de la comunicació prèvia es poden suspendre com a conseqüència de l'adopció d'una mesura cautelar, d'acord amb el règim d'infraccions i sancions que estableix el títol X.

73.4 La inexactitud, la falsedat o l'omissió de caràcter essencial, en qualsevol dada o document que es faci constar en una comunicació prèvia, comporten, amb l'audiència prèvia a la persona interessada, deixar sense efecte el tràmit corresponent i impedeixen la prestació, la modificació o el cessament del servei des del moment en què es coneix.

73.5 La resolució administrativa que constata les circumstàncies a què fa referència l'apartat 4 pot comportar també l'inici de les actuacions corresponents i l'exigència de les responsabilitats que estableix la legislació vigent."

3 Es modifica l'article 74 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, que resta redactat de la manera següent:

"Article 74. Delegació de la competència per atorgar les autoritzacions administratives i tramitar la comunicació prèvia

74.1 La potestat per atorgar les autoritzacions administratives i tramitar la comunicació prèvia a les entitats d'iniciativa privada es pot delegar als ens locals supramunicipals i als municipis de més de vint mil habitants, d'acord amb el que estableix la legislació municipal i de règim local.

74.2 L'Administració de la Generalitat, sens perjudici de les altres funcions de direcció i control que la legislació municipal i de règim local li reserva, ha d'establir les directrius i els criteris necessaris per garantir que l'exercici de la competència delegada s'adeqüi a les condicions necessàries d'objectivitat i d'igualtat."

4 Es modifica l'article 89 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, que resta redactat de la manera següent:

"Article 89. Activitats sotmeses a control

89.1 La prestació de serveis socials és subjecta a control administratiu. Els serveis i els establiments han de tenir l'autorització corresponent o haver comunicat prèviament l'inici de l'activitat, segons escaigui, per complir les seves activitats, d'acord amb el que estableix aquest article, i necessiten també l'autorització o la comunicació prèvia, segons escaigui, per modificar l'estructura funcional o la capacitat assistencial, per canviar d'emplaçament o de titularitat i per cessar temporalment o definitivament el funcionament.

89.2 L'autorització de serveis i establiments de titularitat pública requereix l'acord de creació de l'administració titular i comporta la inscripció en el Registre d'Entitats, Serveis i Establiments Socials.

89.3 L'autorització dels serveis que es prestin en establiments socials de titularitat privada requereix una llicència municipal per a l'inici de l'activitat i comporta la inscripció en el Registre d'Entitats, Serveis i Establiments Socials.

89.4 La comunicació prèvia en els serveis socials comporta la inscripció en el Registre d'Entitats, Serveis i Establiments Socials.

89.5 Un cop transcorregut el termini per resoldre el procediment d'autorització administrativa de serveis socials sense que s'hagi notificat la resolució a la persona interessada, aquesta pot entendre desestimada la sol·licitud."

5 Es modifica l'article 96 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, que resta redactat de la manera següent:

"Article 96. Infraccions lleus

Són infraccions lleus:

a) No portar el llibre de registre d'usuaris dels serveis o no tenir-lo degudament actualitzat d'acord amb els requisits que exigeix la normativa reguladora.

b) Modificar o incomplir les condicions que han motivat l'autorització administrativa de funcionament si es compleixen les condicions materials o funcionals legalment exigibles.

- c) Cessar en la prestació del servei, prèviament autoritzat, sense autorització administrativa o sense comunicar a l'Administració les alternatives ofertes als usuaris amb dos mesos d'antelació.
- d) Cessar en la prestació del servei sense fer la comunicació prèvia en els termes i amb la documentació establerts reglamentàriament, en les activitats sotmeses al règim de comunicació prèvia.
- e) Incomplir l'obligació legalment establerta de formació del personal necessària per a l'exercici de les funcions de l'entitat.
- f) No tenir tauler d'anuncis o publicar-hi informació que no s'ajusta al que estableix la normativa o que no s'ajusta a la realitat del funcionament del servei o establiment.
- g) Incomplir la normativa reguladora de les condicions materials i funcionals mínimes que han de complir els serveis i els establiments, si l'incompliment no vulnera els drets dels usuaris, no posa en perill llur salut o seguretat i sempre que aquesta llei no tipifiqui expressament aquestes infraccions com a greus o molt greus.”

6 Es modifica l'article 97 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, que resta redactat de la manera següent:

“Article 97. Infraccions greus

Són infraccions greus:

- a) No tenir el programa individualitzat d'atenció i d'activitats, els protocols d'actuació i els registres preceptius, o que aquests no s'ajustin a la normativa.
- b) No tenir o no aplicar el reglament de règim interior en els termes establerts per la normativa de serveis socials, o no tenir subscrit el contracte assistencial amb l'usuari o usuària o incomplir-ne els pactes, o que el contracte no s'ajusti a la normativa.
- e) No mantenir l'establiment o l'equipament en condicions d'higiene, salubritat i confort.
- d) No disposar de la programació de dietes supervisada per la persona responsable de l'organització higienicosanitària, que la programació no estableixi els nutrients i el valor calòric necessari total diari, que els menús preparats no s'ajustin a la programació o que la programació no s'ajusti a les necessitats recollides en l'expedient assistencial.
- e) Incomplir o modificar el règim de preus en els termes establerts reglamentàriament.
- f) No tenir l'expedient assistencial de cada usuari o usuària o altres documents que determina la normativa degudament actualitzats i amb el contingut requerit.
- g) Incomplir la normativa reguladora de l'accés als serveis.
- h) Superar el límit d'ocupació d'usuaris en espais d'ús comú, activitats i convivència d'acord amb els criteris que estableix la normativa reguladora de les condicions materials mínimes dels establiments.
- i) No comparèixer a les oficines de l'Administració quan els ho demani la Inspecció de Serveis Socials amb un requeriment degudament notificat o no aportar la documentació requerida.
- j) Vulnerar el dret dels usuaris, o, si escau, de qui en tingui la representació legal o la guarda, a ésser informats dels aspectes assistencials i de salut i a prendre part en els òrgans de participació democràtica, quan correspongui.
- k) Dificultar injustificadament als usuaris el gaudiment dels drets que reconeix aquesta llei, si no són infraccions tipificades com a molt greus i, en particular, els que reconeixen les lletres *b*, *e*, *h*, *i*, *j*, *k* i *q* de l'apartat 1 i l'apartat 2 de l'article 12.
- l) No tenir cura de la roba ni dels estris d'ús personal dels usuaris.
- m) Iniciar o modificar la prestació del servei sense haver presentat la preceptiva comunicació prèvia en les activitats sotmeses al règim esmentat.”

7 Es modifica l'article 98 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, que resta redactat de la manera següent:

“Article 98. Infraccions molt greus

Són infraccions molt greus:

- a) Deixar els serveis o l'establiment sense el personal responsable que assegurí que el servei es continua prestant correctament, si es comprova que no s'atenen les necessitats dels usuaris.
- b) Incomplir la normativa reguladora de la qualificació i la dedicació del personal, o no garantir l'atenció directa continuada.
- c) Superar el límit d'ocupació d'usuaris o de llits en un dormitori, instal·lar llits o altres mobles per dormir en un espai inadequat per a l'ús de dormitori, o fer nous ingressos de persones residents després d'haver estat notificada una resolució administrativa de tancament.
- d) No tenir l'establiment adequat al grau de discapacitat dels usuaris o obstaculitzar-ne la llibertat de moviments o el contacte amb l'exterior.
- e) Exercir qualsevol forma de pressió sobre els usuaris, familiars o denunciants amb la finalitat de perjudicar l'acció inspectora.

- f) Incomplir els requeriments d'esmena o de mesures correctores imposades per l'Administració, si resta afectada la seguretat dels usuaris.
- g) Prestar els serveis o canviar-ne l'emplaçament sense autorització administrativa, o modificar-ne el contingut amb relació a l'autorització incomplint les condicions materials o funcionals.
- h) Ocultar la veritable naturalesa del servei social que s'està prestant amb la finalitat d'eludir l'aplicació de la normativa corresponent.
- i) Incomplir la normativa reguladora de les condicions materials i funcionals mínimes que han de complir els serveis i els establiments, si l'incompliment posa en perill la salut o la seguretat dels usuaris.
- j) Tractar els usuaris sense la consideració o el respecte deguts a llur dignitat, intimitat o situació psíquica i física, o de manera discriminatòria, ja sigui de paraula, per acció o per omissió.
- k) Imposar als usuaris un horari totalment inadequat pel que fa al descans o als àpats d'acord amb els estàndards de vida socialment admesos.
- l) Imposar dificultats injustificades als usuaris per al gaudiment dels drets que reconeixen les lletres a, d, e, f, g, l, m, n i o de l'article 12.1.
- m) Incomplir les condicions relatives a la higiene, la salut i l'administració correcta dels medicaments i a l'accés als recursos sanitaris necessaris.
- n) Immobilitzar o restringir la capacitat física o intel·lectual dels usuaris, per mitjans mecànics o farmacològics, sense prescripció mèdica que indiqui la durada de la contenció, les pautes de mobilització i llur revisió, amb excepció dels supòsits de perill establerts per la lletra p de l'article 12.1. Constitueix una infracció idèntica el fet de no aplicar aquestes mesures en el cas que hagin estat prescrites.
- o) Servir aliments en quantitat insuficient que no s'adeqüin a la dieta prescrita o que no compleixin les condicions higièniques, nutritives i de valor calòric, especialment els menjars triturats.
- p) Obstaculitzar l'acció inspectora dels serveis impedit l'accés a l'establiment, les dependències i els documents o posant-hi traves, i obstaculitzar la comunicació lliure amb els usuaris, treballadors o responsables.
- q) Falsejar dades a la Inspecció de Serveis Socials.”

8 Es modifica l'article 99.1 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, que resta redactat de la manera següent:

“Article 99. Sancions

1. Les infraccions lleus es poden sancionar amb una amonestació o amb una multa, o ambdues alhora, per una quantia equivalent a l'import de l'indicador de renda de suficiència corresponent a un període d'entre un dia i tres mesos.”

Disposició final 2a. Modificació de la Llei 19/2009, del 26 de novembre, de l'accés a l'entorn de les persones acompanyades de gossos d'assistència

Es modifica l'article 12 c) que queda redactat de la manera següent:

“Transports d'ús públic: qualsevol tipus de transport col·lectiu públic o d'ús públic, serveis de taxi o similars en l'àmbit de les competències de les administracions catalanes i que dugui a terme el servei en el territori de Catalunya.”

Disposició final 3a. Desenvolupament de les condicions d'accessibilitat

En el termini de tres anys des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, el Govern ha d'aprovar el decret que determini els requisits, paràmetres i criteris per complir les condicions d'accessibilitat establertes en aquesta llei.

Disposició final 4a. Desplegament reglamentari

Es faculta el Govern i el conseller o consellera del departament competent en matèria de promoció de l'accessibilitat perquè dictin les disposicions necessàries per desplegar i executar aquesta llei i perquè adoptin les mesures pertinents amb la mateixa finalitat.

Disposició final 5a. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor al cap de dos mesos d'haver estat publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.